

DET TREDJE SEGL

God kveld, venner. La oss nå bare stå et øyeblikk i bønn. Vi bøyer våre hoder.

² Vår Himmelske Far, når vi hører den—den vakre lovsangen, tenker vi—vi, Herre, på . . . at Du er nær. Og vi ber om at Du må ta imot oss i kveld, Herre, som Dine barn, og tilgi alle våre synder og overtredelser, og gi oss av Dine velsignelser, siden vi er et trengende folk.

³ Og i denne mektige tid som vi nå lever i, og vi ser, år for år, at det blir mørkere og mørkere, for verden. Og Herrens Komme blir klarere og klarere, ettersom Han åpenbarer Seg Selv i . . . i Sitt Ord og i Sin manifestasjon. Vi har kommet igjen, i kveld, Herre, for å forsøke, i dette møtet, og å be Deg om å åpne for oss, Herre, denne Bokens Tredje Segl, slik at det kan bli gjort kjent for oss, slik at vi kan vite hva vi skal gjøre og hvordan leve, og hvordan bli bedre kristne.

⁴ Jeg ber, Gud, om at Du må få enhver ikke-kristen her inne, i kveld, til å innse sitt behov for Deg. Gi det. Og jeg—jeg ber, Himmelske Far, om at enhver gjenfødt kristen må innse at han må leve nærmere enn han har gjort før, slik at vi alle kan være i enheten av kristen kjærlighet og tro.

⁵ Gi at enhver syk person i vår midte må bli helbredet i kveld, Herre. De innser sitt behov for Deg. Og jeg ber, Far, om at Du må velsigne alt som blir gjort og sagt, til Din ære og pris, i Jesu Navn ber vi om det. Amen.

⁶ Vel, igjen i kveld, er vi samlet sammen igjen for dette, på ukens onsdags kveld. Og vi stoler på Herren i kveld, for en—en mektig utgytelse av Hans velsignelser over Sitt Ord. Og i dag har jeg studert som vanlig, og prøvde å tenke på tingene som ville være mer passende å si, og det, hvordan si det, og stoler derfor på at Herren vil gi meg tolkningen og betydningen av—av dette Ordet som er skrevet. Og jeg er takknemlig til Ham for det Han har gjort for oss gjennom uken, som vi . . . i åpningen av disse Seglene.

⁷ Og, nå, kanskje det ville være en god ting hvis søndag morgen, på . . . Dere vet, mange ganger . . . Vi mener ikke å bli misforstått, men, dere vet, dere . . . Det blir sånn. Og derfor, kanskje, søndag morgen, dersom alle som har et spørsmål i tankene vedrørende det, ville skrive det ned og legge det på talerstolen her, lørdag kveld, og slik at jeg kan se hva det er. Og så prøver jeg å besvare det for dere, søndag morgen, om Herren vil. Jeg tror det ville være bedre enn det vi planla, fordi noen ganger blir det misforstått, vet dere. Og derfor på den

måten vil jeg få . . . Det ville være bedre at jeg—jeg fikk det med én gang, vet dere. Det ville være akkurat hva det skulle være. For, noen ganger, nå . . .

⁸ Noen ringte i dag og sa, at—at, ringte og ville vite om det var sant, at, “Når Bortrykkelsen fant sted, ville det bare være én fra Jeffersonville og én i New York, og resten av dem i utlandet.” Så, ser dere, det er bare misforstått. Så sa noen, at, “Lørdag kveld, dersom Herren gir oss det siste Seglet, så ville Jesus være her søndag morgen.” Skjønner? Så det er en—det er en . . . Ser dere, du—du . . . Det, det er ikke slik. Og du . . . Det er ikke det.

⁹ Vi vet ikke. Hvis noen forteller deg at de vet når Han kommer, så vet du at de tar feil til å begynne med, for ingen vet det. Men vi ønsker å leve i dag, som om det var akkurat nå.

¹⁰ Jeg kommer nok til å ryste dere et øyeblikk, så vær forberedt. Jeg—jeg tror Jesus vil komme innen, mindre enn, tre minutter fra nå, etter Hans tid. Vet dere hvor lenge det ville være? Rundt tretti-fem år. Ser dere, tusen år er bare én dag, hos Ham, ser dere.

¹¹ Så, når dere hører apostelen her tilbake si, “Tiden er for hånden,” over her, “tiden er for hånden.” Apostelen sa det i Åpenbaringen. Vet dere hvor lenge det har vært? Det har ikke . . . Det var bare i går, for Gud, ikke engang to dager ennå.

¹² Og, ser dere, hvis det er tre minutter, mindre enn tre minutter til Hans Komme ser dere, så ville det være cirka tretti år, for oss, eller noe rundt der. Og se hvordan, hva tre minutter ville være for Ham: Han reiser Seg allerede opp, for å komme. Så vi, du . . . noen ganger når du leser her, taler Han i Ordets ordelag, ser dere, ikke i våre ordelag.

¹³ Og dessuten hvis jeg visste at Han skulle komme i morgen kveld, i morgen kveld, ville jeg i morgen studere og be Ham om å gi meg Budskapet for det Fjerde Segl. Og jeg ville komme ned her og forkynne Det, like fullt. Skjønner? Jeg—jeg ønsker hver dag å gjøre akkurat det jeg ville gjøre hvis Han kommer. Og jeg vet ikke om noe bedre sted, enn å bli borttrykket rett på sin post, ser dere, på post. Derfor bare holder vi på inntil Han kommer.

¹⁴ Noen ganger når vi bare leser, og nå, vær veldig forsiktig. Og når dere leser, få tak i lydbåndene, lytt til dem veldig nøye. Fordi dere vil få det på lydbåndet, for de har spilt igjennom lydbåndene, og de er virkelig gode og tydelige. Så, dere vil få det klarere der.

¹⁵ Nå, alle har sin kjærlighet i Kristus, håper jeg, i kveld, og alle elsker Ham.

¹⁶ Jeg skal si dere noe, det som forvirrer folket, noen ganger, er at noen kommer inn og ikke fikk tak i den første delen av møtet, ser dere. Så kommer de inn og de hører deg referere

tilbake, gå tilbake til noe, og så tar de det som blir sagt, og de fikk ikke tak i den første delen. Derfor blir det helt forvirrende for dem da, ser dere. Og de tror at noe ble sagt annerledes, men Det—med Det er ikke det.

¹⁷ Så hvis du har et spørsmål som du ikke forstår, bare skriv det ned på en papirlapp. Legg den inn, når som helst mellom nå og lørdag kveld. Og jeg vil prøve søndag morgen, å . . . Hvis det er litt forvirrende, du sier, “Vel, jeg lurer bare på hva *dette* her betydde. Jeg forstod det ikke.” Dere vet hva jeg mener. Så vil jeg prøve å besvare det for dere, søndag morgen, om Herren vil.

¹⁸ Nå, i kveld skal vi lese fra dette velsignede gamle Ordet igjen, i det 6. kapitlet. Og vi begynner i kveld med det Tredje Segl. Og det er det 5. vers, det 5. og 6. vers.

¹⁹ Og i morgen kveld avslutter vi de fire rytterne; den hvite hesten, og den røde hesten, svarte hesten, og gulbleke hesten.

²⁰ Og jeg ønsker å si dette. At hver gang, også denne morgenen, rundt . . . Jeg står opp veldig, veldig tidlig og er i bønn for alt våkner, og fortsetter bare i bønn gjennom dagen. Men denne morgenen, tidlig, kom den Hellige Ånd dit jeg var. Og like så tydelig som noe annet, så jeg—jeg dette andre Segl åpnes opp nå, helt nøyaktig. Nå—nå—nå, Han hører meg, vet jeg. Og jeg er veldig takknemlig.

²¹ Nå, husk bare at det er noe som skjer. Som, jeg—jeg håper dere får tak i det, ser dere, ser dere, at det er noe som skjer. Jeg ønsker bare å teste denne menigheten en gang, og se om de faktisk kunne få med seg noe før det faktisk skjedde. Husk nå, husk hva jeg har fortalt dere. Og, nå, Herren hjelpe oss.

²² Nå, i det femte vers.

Da han åpnet det tredje seglet, hørte jeg det tredje livsvesen si: Kom . . . se. Og jeg så, og se, en svart hest, og han som satt på den, hadde en skålvekt i hånden sin.

Og jeg hørte en røst midt iblant de fire livsvesener, som sa: Et liter hvete for en denar, og tre liter bygg for en denar; men gjør ikke skade på oljen og vinen.

²³ Nå, la oss gi det bare en liten bakgrunn, og om Seglene som vi har vært igjennom. Fordi, akkurat som i menighetstidene, ja, prøver vi å gi en bakgrunn, for å liksom overlappet det, slik at dere kan . . . Det er slik tidsalderne i virkeligheten er i Skriften, den ene lapper over den andre, akkurat slik. Som å gå i en stige, og å ta et trappetrinn, rettere sagt; det ene går over i det andre og kommer tilbake på den måten, når du går opp et trinn.

²⁴ Og nå, disse Seglene, det . . . Det er en—Gjenløsningsboken forsegllet. Alle forstår det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Og denne Boken er forsegllet med Syv Segl. Det er en Bok forsegllet med syv segl. Skjønner?

²⁵ Og husk nå, slik vi skildret det for dere og tok det fra Jeremia og alle. Nå, de, da de hadde. . . De skrev slik som *dette*, på et stykke av—av skrift, eller et papir rettere sagt; eller ikke papir, men det var et skinn. [Broder Branham illustrerer rullingen og forseglingen av en skriftrull, ved å bruke papirark—Red.] Og de rullet det opp, slik som *dette*. Nå det. . . Og så ble enden av det igjen slik som *det*; det merker hva som er der. Så blir det neste plassert likt, rulles opp på samme måte, rulles slik som *det*. Og så, på enden her, blir det revet av slik som *det*, og det andre er igjen.

²⁶ Vel, det var Boken forseglet med syv segl. Nå, vi hadde ikke Bøker slik som *dette* før nylig. Bøkene i gamledager var skriftruller. De var rullet opp. Og så når de ønsket et emne eller noe. . . Som om—om Bibelen er rullet opp, og du ønsker å lese Jesajas Bok; ville du gå ned her til Jesaja, så rulle Den opp slik som *det* og lese Den. Og dette er en Gjenløsningsbok forseglet med syv segl.

²⁷ Og nå finner vi at Lammet kommer ut, tar Boken ut av hånden til Ham som satt på Tronen, og bryter Seglene, og—og åpner. . . og åpner Den, åpner Seglene for folket.

²⁸ Og de fire Livsvesener som sitter der, som vi tok for oss i menighetstidene, de samme fire Livsvesener, du ser dem gjennom hele Skriften, og det er De Som foretar kunngjøringen når disse Seglene blir brutt. Nå, og vi ser at det er en—en Gjenløsningsbok.

²⁹ Så gikk vi tilbake og fikk tak i Slektningsgjenløseren, og plukket Ham opp, for å se hva Hans tjeneste var. Og nå i alle disse årene, har Kristus utført Slektningsgjenløserens tjeneste. Nå, alle som forstår det, sier: “Amen.” [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Han har utført Slektningsgjenløserens tjeneste.

³⁰ Men det vil komme en tid da gjenløsningstjenesten vil være over. Og når gjenløsningstjenesten er over, så forlater Han Guds Trone, der Han sitter nå. Men det er ikke Hans Trone. “Den som seirer skal sitte med Meg på Min Trone, slik Jeg har seiret og satt meg ned på Min Fars Trone.” Det er ikke Hans Trone. Den tilhører Ånden, Gud. Kristus, Lammet, den tilhører ikke Ham. Han er den inkarnerte Gud, ser dere; som er den samme Gud, inkarnert. Nå, Han reiser seg fra setet. . .

³¹ Først, gikk kunngjøringen frem, for, “Hvem er i stand til å komme og gj- . . . og ta denne Gjenløsningsboken?” Ser dere, for hele gjenløsningsplanen, fra Adam, alt som Adam tapte.

³² Det var ikke noe som var tapt før Adam. Og etter Adam var alt fortapt på jorden. Og alt i skapelsen på jorden var fortapt. Og alt falt med Adam, krysset gapet, der ingen kunne komme tilbake, ingen sjanse i det hele tatt. Mennesket, da det syndet, forlot han sin vei, han etterlot ingen vei tilbake for seg selv. Og så. . .

³³ Da dette spørsmålet ble stilt; Johannes åpenbareren, som... profeten Johannes var i visjonen og så det. Og det var ingen i Himmelen, ingen på jorden, ingen under jorden, eller noen, som ble funnet verdig til å engang se på Boken. Skjønner? Nå, bare tenk på det! Så kommer Lammet fremover, og Han tar Boken. Nå, Johannes ble bedt om å ikke gråte mer. Han sa: "Se, Løven av Juda har seiret, og—og Han kan ta Boken og åpne Den." Så, han snudde seg for å se etter en Løve, og han så et Lam. Den eldste ropte og sa: "En Løve har seiret." Men da han kom og kikket, var det et Lam som kom ut fra Tronen.

³⁴ Nå, han hadde aldri lagt merke til Det før. Hvorfor? Han hadde vært bak der, i Sin Mellommannstjeneste; for Han blødde for folket, og gikk i forbønn for folket, inntil den siste sjelen, som var satt i Livets Bok hos Lammet før verdens grunnleggelse, kom inn. Det kommer bare til å bli så mange av dem der, og det er alt. Det er alt. De andre vil ikke engang ønske å komme inn; de har ingen lyst til å komme inn. Og så, da, når den siste sjelen kommer inn, da er tiden for gjenløsning avsluttet.

³⁵ Deretter kommer Lammet frem for å kreve Sine rettigheter til det Han har gjenløst, og det er hele skaperverket. Jorden og alt tilhører Ham. Skjønner? Han har gjenløst det med Sitt Eget Blod. Og når Han kommer frem for å ta Boken, for å åpne Den, ja, du store, ble de... Johannes gråt ikke mer. Og han kikket, og dette Lammet var et slaktet Lam. Det hadde allerede blitt drept, men det var levende igjen. Og nå finner vi ut at et slaktet lam er et blodig lam, som blødde over det hele. Det hadde blitt slaktet. Etter at Det hadde blitt slaktet, hadde Det oppstått igjen. Det satt på Tronen, det vil si, inn bak Tronen, slik som *dette*, og gikk i forbønn for alle de sjelene som ville komme. Så da den siste var her, og det var fullført, det... holdt Gud fortsatt Gjenløsningsboken. Skjønner? Nå, Han utfører bare Slektningstjenesten nå.

³⁶ Slik som at, Boas dro ned, og Ruth satt bare der og ventet inntil Boas... jeg mener, Boas utførte gj-...slektning, gjenløsningsarbeidet. Husker dere at jeg talte over det, for ikke lenge siden? Ruth, som sanket; og, Ruth, hva enn hun gjorde; og videre ned, og det siste var, Ruth, som ventet. Husker dere hvordan jeg billedliggjorde det i Menigheten? Mens, Boas går ned for å utføre slektningsgjenløser-tjenesten. Han gjorde det; sparket av seg skoen og ga et vitnesbyrd, og gjenløste Naomi, og, gjennom det, fikk—fikk han Ruth. Nå, altså, Ruth bare ventet, fordi hun allerede hadde jobbet hardt. Hun hadde gjort alle disse andre tingene, men hun ventet nå. Og så når... Menigheten venter, hviler (mange av dem, de fleste av dem, i jordens støv), mens Han utfører Sin Slektningsgjenløser-tjeneste.

³⁷ Nå blir verden stadig verre. Og synden hoper seg opp, og—og sykdom og vanskeligheter, og død og sorg. De ugudelige menn og ugudelige kvinner dør som fluer. Kreft eter dem opp, og alt annet, når de ikke kan tilegne seg nok tro til å strekke seg ut der og gripe tak i det.

³⁸ Nå, legg merke til dette. Men så etter at alt var over, etter Hans mellom- . . . Hans mellommannstjeneste var utført, kommer Han frem, og tar Boken ut fra Hans hånd. Og da begynner Johannes, og alt i Himmelen. . . Sjelene under alteret begynner å rope. Vi får det i det Sjette Segl, igjen. Og hvordan de frydet seg! Og—og de falt ned, de eldste, og utøste de helliges bønner. Og sjelene under alteret ropte: “Verdig er Du, for Du har gjenløst oss til Gud! Og vi kommer tilbake til jorden, for å leve som konger og prester.” Åh, det var et mektig. . .

³⁹ Og Johannes sa: “Alle i Himmelen, alt under jorden, og alt,” hørte ham prise Gud for det. Johannes må ha funnet sitt navn Der, vet dere. Hele den tiden!

⁴⁰ Så sa han: “Han er verdig til å ta Gjenløsningsboken.” Nå, den tilhører ikke lenger Dommeren. Den tilhører Gjenløseren, og Han har gjort gjenløsningsarbeidet.

⁴¹ Nå skal Han vise Menigheten hva Han har gjort. Amen. Skjønner? Så bare tar Han. . . Men Boken er lukket. Ingen visste i det hele tatt. De visste Det var en Gjenløsningsbok, i Den der, men Den skal bli åpenbart i de siste dager. Ifølge Åpenbaringen 10, skal den syvende engel bli gitt Budskapet om Det. Fordi, Den sier, at, “I tiden når den syvende menighetstid lyder, den syvende engel, når han lyder, skulle alle Guds hemmeligheter være fullendt, når han lyder.” Så, etter at Det ble åpenbart, kom Engelen ned fra Himmelen, som var Kristus. Nå, husk, denne engelen er på jorden, en budbærer.

⁴² Ned kommer Kristus, du ser Ham i det tiende kapitlet av Åpenbaringen; setter én fot på land, den andre på havet; regnbue over Hans hode, øyne som. . . og føtter som ild, og så videre; løfter opp Sin hånd, og sverger ved Ham som lever i all evighet, på Tronen, at, “Tiden skal ikke være mer.” Og når Han avlegger denne eden, taler Syv Tordener med sine røster.

⁴³ Og skribenten, som, da Johannes ble tatt opp, skulle skrive det han så. Han begynte å skrive ned. Han sa: “Ikke skriv Det.” Fordi. . . “Ikke skriv Det.” Det er en u- . . . Han sa: “Forsegl Det.” I hva? “Forsegl. Ikke si Det.” Ser dere, Det skal bli åpenbart, men Det er ikke engang skrevet i Ordet.

⁴⁴ Og så da Han begynte å åpne Seglene, finner vi ut, at de var helt satt ut. Skjønner? Da Han åpnet det Første Segl, tenkte han, “Nå, her vil Det si: ‘Og det vil skje at så-og-så tar tronen, og den vil gjøre dette, og denne vil gjøre det.’”

45 Men da det kom, var det en hvit hest, ridende, og en rytter på den. Vel, "Han hadde en bue i hånden; og det ble gitt ham en krone, etter en stund," sa han. Det er alt.

46 Og Lammet gikk tilbake igjen og brøt et nytt Segl, og her dro det ut en svart . . . en rytter på en rød hest. "Og han hadde et . . . gitt et—et sverd; og han skulle føre krig; og ble gitt stor makt, og ta freden bort fra jorden, og drepe hverandre." Det var en slags . . . fortsatt en mystisk ting (var det ikke?), da Han åpnet Det opp.

47 Og fortsetter så, og sier, "I tiden rett før disse Syv Tordener, blir alle disse hemmelighetene her åpenbart."

48 Hør nå her. Så finner vi ut, ettersom vi har studert, at ned gjennom tidene, har vi hatt reformatorer, ikke profeter. Reformatorer! Og hver tjeneste innehar sitt eget—sitt eget arbeid.

49 Akkurat som en mann som er en—en telefonoperatør, han er ikke akkurat en elektriker. Han kan kanskje gjøre en liten jobb med det. Og likedan, hvis en mann er en linjemontør, vel, vil han så visst . . . En mann som graver stolpehull og aldri har gjort noe linjearbeid, han bør holde seg unna linjen; men han kan gjøre litt reparasjonsarbeid eller noe.

50 Men når den ekte Tingen skal bli åpenbart i den siste tid, til den siste delen av Menigheten, er når Gud har sagt hva Han ville sende til oss, i henhold til Skriften. Og vi har gransket det opp og ned, at Han forutsa at Elias Ånd ville vende tilbake i en eller annen person. Nå, jeg syns det er blitt gjort klinkende klart. Og vi . . . Og vi ser etter at det skal skje; et sted, en salvet person, som skal stå frem, i de siste dager. Nå, dere vil høre om masse fanatikere og alt annet, men det bare—bare prøver å . . . Det er djevelen, som prøver å stjele fokus fra den ekte når han kommer hit, ser dere. Men det vil bli skikkelig identifisert. Dere vet hva Elias var; og se etter det, og dere—dere vil forstå. Og så når han . . . Nå, de Utvalgte vil forstå.

51 Ikke de andre; de vil så visst ikke gjøre det. De vil gå glipp av Det, så til de grader. Slik som . . . Vi har vært gjennom alt det, og vist hvordan de gikk glipp av Johannes, hvordan de gikk glipp av Elias, hvordan de gikk glipp av Jesus, hvordan de gikk glipp av dem hele veien. Og de vil gjøre det samme, for Bibelen sier de ville. Skjønner? Så da, på den tiden, vil Det være veldig ydmykt. Det vil være så enkelt. Det vil . . . det som vil få folk til å falle bort fra Det. Det er for enkelt for dem. Vi finner ut, og alltid, når folk blir smarte og utdannede, og vet en hel masse, så bare . . . Det er nettopp det slaget som går glipp av det, vet dere. Skjønner?

52 Jesus tok aldri den slags mennesker til (være) Sine disipler. Han tok ulærde mennesker, fiskere, og ingen var knyttet til deres menigheter og slikt. Han bare tok vanlige menn, tollere, og bønder, og fiskere, og så videre, for å utføre Sin gjerning.

Skjønner? Fordi, de—de vet at de ingenting er, derfor kan Han gjøre noe ut av dem, ser dere. Så lenge de fortsetter å forstå at de ingenting er, så kan Gud arbeide.

⁵³ Men når de begynner å tenke at de vet noe, så, “Vet du ingenting du burde vite,” sier Bibelen. Og derfor, da, skjønner vi—vi det.

⁵⁴ Og nå, finner vi ut da, at disse hemmelighetene skal bli åpenbart.

⁵⁵ Og hvorfor forstod ikke disse andre mennene, Wesley, Luther, og de store reformatorene, som brakte frem rettferdiggjørelse, helliggjørelse, pinsens tidsalder med dåpen i den Hellige Ånd og slikt, hvorfor forstod ikke de disse—disse Budskapene? Hvorfor fikk ikke de tak i Dem? Fordi de var reformatorer. Skjønner?

⁵⁶ Akkurat som, på den andre siden, var det folk som kom inn som var “hadde makt som konger, men ikke var konger.” Skjønner? Skjønner? Du må legge merke til Bibelens terminologi i ting. Skjønner? Nå, følg med. Men, dette, grunnen til at alle de løse trådene, i den mystiske delen i rettferdiggjørelse, den mystiske delen i helliggjørelse, den mystiske delen i dåpen i den Hellige Ånd. Og, hvorfor, hva slags... Spiste Eva et eple, eller spiste hun et granateple, eller noe? Skjønner? Gjorde... Hva var slangens sæd? Og—og er dåpen i navnet til “Faderen, Sønnen, Hellige Ånd,” eller Navnet til “Herren Jesus,” riktig? Og, åh, hundrevis av de tingene, har etterlatt løse tråder. Skjønner?

⁵⁷ Og så i den siste tid, skal denne mannen komme på scenen og åpenbare det, ser dere, ta opp Skriftstedene. Det vil bli skikkelig identifisert. Hør her. Ja, sir. Og, nå, det vil ikke være noe mektig, noe stort nå. Det ser ut, her i Bibelen, som at det ville være noe stort.

⁵⁸ Hvor mye større var det, da Johannes skulle komme ned der og døpe! Bare tenk nå. Profetene, tilbake, hele veien tilbake, Jesaja, Malakias, og alle sammen talte om ham, når han ville komme. Og da han gjorde det, bare en enslig, gammel, ulærd kar, med kinnskjegg over hele ansiktet, og hår som stakk ut som en loddent dyr, og et stort gammelt saueskinn tullet om seg; ingen utdannelse i det hele tatt, aldri gått på skolen en dag i sitt liv, så langt vi vet. Skjønner? Her kommer han, ut fra villmarken, ikke engang så mye som å bli ønsket velkommen på en talerstol, og stod der ute ved elven Jordan og begynte å rope om at folk måtte omvende seg. Kunne du forestille deg det!

⁵⁹ Bibelen sier, at, “Alt vil bli så stort på den tiden, at til og med alle de høye stedene vil bli senket, og de lave stedene vil bli hevet.” Ja, sir. “Og alle de ulendte stedene vil bli gjort slette.”

60 Ja, jeg kan forestille meg dem der ute, trodde Johannes ville komme ut, eller denne store forløperen for Kristus, og bare ta hele ørkenen og jevne den ut, og kle den i gress igjen. Skjønner? Åh, de, jeg kan tenke meg at de hadde fastsatt alt, omtrent slik de har i dag.

61 Men, det var så ydmykt, at selv apostlene gikk glipp av det. De sa: “Vel, hvorfor sier Skriften, hvis . . . Du går opp dit for å bli ofret nå? Hvorfor sier Skriften at—at Elias må komme først?”

62 Han sa: “Han er allerede kommet, og dere visste det ikke. Og, Menneskesønnen, de vil gjøre det samme. Men, Johannes,” sa Han, “gjorde nøyaktig det som var bestemt at han skulle gjøre. Og de gjorde mot ham nøyaktig det de skulle gjøre. Og,” sa, “på samme måte må Menneskesønnen lide.”

63 Ja, det var ikke, antar jeg, én tredjedel av hele den jødiske slekten som visste at Jesus Kristus var på jorden. Gjorde ikke . . . De hørte kanskje om en eller annen fanatiker et eller annet sted, men de brydde seg ikke noe om det, gikk bare videre. “Han kom til Sine Egne, og Hans Egne tok ikke imot Ham.” Nå, det er der jeg tror . . . Nå, det stod ikke at Han ville komme i hemmelighet.

64 Men Bortrykkelsen vil være en hemmelighet. Så hvis det var så hemmelig, da Han kom, hvor mye mer vil Bortrykkelsen være ukjent! Skjønner? De vil ikke vite det. Umiddelbart vil de si: “Vel, jeg trodde vi skulle ha en Bortrykkelse. Og all denne dommen over jorden?”

65 Han vil si: “Det har allerede skjedd, og dere visste det ikke.” Skjønner? Det vil bli slik, akkurat som en tyv om natten.

66 Som en—en bok jeg leste, en gang. Hva heter den? Romeo og Julie, var det dét den het, eller noe? Han lot, satt stigen opp mot siden av huset, på en måte. Jeg gle . . . Var lenge siden. Og kom, tok sin . . . for å hente henne ut om natten.

67 Nå, det er slik det vil—det vil skje, og det vil være over. Ikke, at de vil sende en flokk med Engler ned, med noen spader, og grave opp gravene. Bibelen sier, “Vi vil bli forvandlet, før du engang får blunket med øynene.” Bare ett øyeblikk, så vil alt være over, så raskt.

Sier bare, “Noen forsvant.”

68 Vel, jeg kan tenke meg at hvis vi kunne gjennomføre verden i dag, så hadde det vært fem hundre mennesker som forsvant fra jorden hver dag, ser dere, de vet ingenting om det. De ender bare opp, som savnet.

Vel, det kommer ikke til å bli altfor mange som går i Bortrykkelsen.

69 Nå, jeg vil ikke skremme dere, og jeg—og jeg—jeg—jeg—jeg tror ikke det er slik, men jeg ønsker bare å fortelle dere hva

Han sa. Og dere vet det, selv. “Som det var på Noahs tid, der åtte sjeler ble frelst ved vann. Åtte sjeler ut fra verden, ble frelst ved vann.”

⁷⁰ Vel, sier du, “Åh, du store! Det er ikke noen vits at jeg prøver.” Det viser at du ikke har den slags tro du trenger.

⁷¹ Hvis det bare vil—vil være én, vil det være meg, amen, for jeg tror. Skjønner? Det er slik du bør tro det, ser dere, “Være meg.” Ja visst. Jeg ønsker å leve så nær til Ham, at jeg vet at Han vil ta meg med når Han kommer. Jeg tror det. Det er riktig. Så hvis det. . . Hvis alle andre går glipp av det, vil jeg være der, ved Hans nåde. For Han lovet meg det, og jeg vet at jeg vil—jeg vil være der, for Han kan ikke lyve. Og jeg vet min sjel og liv vitner, og jeg prøver å leve daglig akkurat som at Han skulle komme, så jeg—jeg—jeg vil bli den ene. Det er slik du bør føle, “Hvis det vil være åtte, vil jeg være én av de åtte; vil det være fem hundre, vil jeg være én av de fem hundre. Vet ikke noe om de andre, men jeg vil være én av de fem hundre.” Skjønner? Det er slik du bør tenke på det. Skjønner?

⁷² Og hvis det ikke er slik du tenker, er det noe galt med troen din. Skjønner? Du er ikke sikker på at du er frelst ennå, da. Du bare antar det. Ikke gjør det. Ja vel.

⁷³ Vi vil ikke komme inn i dette Seglet, vil vi? Ja vel. Jeg vil, hver kveld. . . Jeg vet ikke om det gjør dere noe at jeg opptar tiden deres. Vi kunne komme ut lite grann tidligere. Det er ikke altfor. . .

⁷⁴ I åpenbaringen av disse, av disse Seglene, husk, det er egentlig bare ett vers. Det første, beskriver kunngjøringen av det, det andre verset. Nesten alle kommentarer, og så videre, når man leser det, eller—eller leser tankene deres, og jeg har—og jeg har alltid trodd som nesten alle de andre, at den første hesterytteren var den—var den første menighet. Men da den Hellige Ånd åpenbarte det, var det fullstendig motsatt av det. Og så derfor, alt det gjør, bare viser hva det er. Og så prøver jeg. . .

⁷⁵ Nå, for meg, er dette veldig hellig. Det er grunnen til at jeg helst vil svare på disse spørsmålene. Og la oss oppnå det, at alle forstår klart, og på lydbånd, også, slik at de vil forstå nå. Skjønner? Jeg prøvde å tale en stund på kvelden, for å lage en bakgrunn, for å få folket. . .

⁷⁶ Haste inn og trenge seg frem, en bør ikke gjøre det. Skjønner? Men når det skjer, er det menneskelig. Og det er varmt her inne—inne, og dere—og dere er rastløse.

⁷⁷ Men dere har vist en veldig, veldig fin væremåte. Det beste jeg noen gang har sett av folks oppførsel i tabernaklet, har vært dette møtet; og sittet rolig, og mødrene tok babyene sine til barnerommet når de begynte å gråte. Og alt har vært veldig fint.

78 Men jeg prøver å lage en bakgrunn for det inntil jeg bare føler Åndens salvelse over meg, for å si disse Ordene, for å si hva som er blitt åpenbart for meg. Og så hvis jeg har gjort det, et sted, hvis jeg har gjort en feil her, vil Han selvfølgelig korrigere det for meg foran alle disse menneskene. Jeg—jeg vil ha det. Det er—det er. . . Jeg vil ha Det riktig. Det har ingen hensikt å bare ta det man tror. Det er noe riktig, og—og vi vil ha Det. Vi vil at Gud skal gi oss det som er riktig.

79 Så nå tok vi dette, disse rytterne, ettersom de kom frem. Den første hesten, nå, og vi forstår at det var antikrist som dro ut. Og så fant vi ut, i går kveld, at den samme karen som dro ut som antikrist, med en hvit hest, vi fant ham med et sverd, i går kveld, mens han red og drepte folk.

80 Nå, nå, det er alltid det naturlige og det åndelige. Og for Menighetens skyld, ønsker jeg å billedliggjøre, rett før vi kommer til åpningen av dette Seglet.

81 Det som Han gav meg, har jeg nedskrevet her. Jeg har mange Skriftsteder her, syv eller åtte sider med det, og som jeg refererer til.

82 Legg merke til, jeg ønsker å gi et bilde, av Menigheten, og gjøre det så klart at dere er nødt til å se det. Skjønner?

83 Nå, det var en naturlig brud i Edens hage. Husker dere i går kveld? Den naturlige bruden, hun var Adams kjæreste, ikke hans hustru ennå, for han hadde ikke levd med henne ennå som en hustru.

84 Akkurat som Maria var Josefs hustru, men han levde ikke med henne ennå. "Det viste seg at hun var med barn." Skjønner?

85 Nå, før Adam levde med sin kone, var hun bare en brud for ham. Ja vel. Og vi finner ut at Gud. . . Hun, hun falt i Edens hage fordi hun ikke holdt fast på Guds Ord.

86 Nå, Han visste at satan ville bli sluppet løs iblant dem, derfor ga Han dem en—en plass å holde seg bak; befeste dem. Vel, så, hvem kunne vite om noe bedre sted å være befestet, enn Gud, dersom Han prøver å ta vare på Sine egne barn?

87 Hvis jeg ønsket å ta vare på min lille Joseph, vel, broder, alt. . . Og jeg visste livet hans avhengte av det, ja, så ville jeg. . . og jeg var i stand til å gjøre det. Vel, hvis forti-fot forsterket betong, ville—ville være det som skulle til, var det. . . ville jeg laget den nitti fot, for å være sikker, på det.

88 Og hvis jeg kan tenke det om den lille gutten min, (som, hvis hans jordiske liv hadde gått tapt, tror jeg et barn ville bli frelst,) hvor mye mer, for Gud, for Hans barn som ville være Evig fortapt! Hva skulle Han plassere ham bak? Han plasserte ham bak Sitt Eget Ord. Så lenge du er i det Ordet, er du trygg. "Dersom dere bor i Meg, og Mine Ord i dere, da bare be om hva dere vil." Slik er det, Ordet.

⁸⁹ Så, Eva begynte å rusle rundt i hagen, og hun støtte på slangen, en veldig sofistisert type. Og hun...Og han begynte...Nå, han var på den andre siden. Gud lever, bor, arbeider i ydmykhet, aldri på noen annen måte. Skjønner? Nå, den lille, ydmyke damen ruslet bortover der, og satan kom bort som en slags vis, sleip, kultivert type. Og han ønsket å selge henne programmet. Så lenge som...

⁹⁰ Uansett hvor mye satan var i nærheten; så lenge hun holdt seg bak dette Ordet, gikk det bra med henne. [Broder Branham klapper på Bibelen sin—Red.] Skjønner? Så, la satan gjør hva enn han vil; bare hold deg til Ordet. Det spiller ingen rolle.

Hvis han sier, "Men, du er jo syk."

"Ved Hans sår er jeg helbredet."

"Vel, du kommer til å dø."

"Han vil reise meg opp igjen. Han lovet det."

⁹¹ Ser dere, bare hold deg bak Ordet. Det er alt. Kristus gikk tilbake til Ordet, Selv. "Det er skrevet." Skjønner? Nå, hold deg bak Ordet.

⁹² Men, Eva, hun begynte på en måte å gi slipp, men hun ga ikke slipp på alt. Hun ga bare slipp på én liten setning. Og det var det satan ville at hun skulle gjøre. Han fikk henne bort fra Guds løfte, ved resonnering.

Prøv aldri å resonnerere med Guds Ord. Bare tro Det! Skjønner?

⁹³ Derfor, trådte hun ut Derfra. Og før Adam i det hele tatt kom til henne, som en hustru, var hun allerede skjendet av satan. Og hun...

⁹⁴ Og la dere merke til? Kristus gjorde det samme, riktig. Nå, for å gjenløse, måtte Gud være der først. La dere merke til det? Maria, før hun kom til Josef, hadde den Hellige Ånd vært der. Amen. Skjønner? Det var der Gjenløseren kom.

⁹⁵ Nå, nå legg merke til, den naturlige kvinnen falt, og Gud lagde en vei for henne til å bli gjenløst. Selv om hun hadde falt, lagde Han en vei.

⁹⁶ Nå, det var den første bruden på jorden, hun falt, før hennes mann og hun var gift. Hun falt, på—på grunn av—av resonnering, istedenfor å holde seg til Ordet. Hun falt. Og hun falt til døden, Evig atskillelse. Med seg, tok hun mannen sin og alt annet som var på jorden. Hun falt!

⁹⁷ Nå, men Gud, full av nåde, lagde en vei for å gjenløse kvinnen. Og nå lovet Han henne, fortalte henne at én gang i fremtiden, ville det sanne Ordet komme til henne igjen. Det sanne Ordet ville bli gjort kjent for henne. Nå, husk det. For, Han lovet Kristus, gjennom kvinnen.

98 Og Kristus er Ordet. Johannes 1, “I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød,” ser dere, “og tok bolig iblant oss.” Gud tok bolig iblant oss i kjød. Han var Ordet.

99 Før det et Ord, er det en tanke. Og en tanke må bli skapt. Ja vel. Så, Guds tanker ble skapelse da det ble talt, ved et Ord. Det er når Han presenterer det for—for deg som en tanke, Hans tanke, og det blir åpenbart for deg. Deretter, er det fortsatt en tanke inntil *du* taler det. Det er grunnen . . .

100 Moses gikk ut for å be. Ildstøtten var rundt ham, og Han sa: “Gå, hold staven din mot øst og si, be om ‘fluer.’”

101 Det var ingen fluer. Men han gikk og holdt staven der, og sa: “La det bli fluer.” Ingen fluer i det hele tatt, ennå. Han gikk tilbake igjen. Men ordene, Guds tanke, har allerede blitt talt. Det er et ord, nå er det nødt til å skje.

102 Nå, ser dere ikke der Jesus sa? “Om dere sier til dette fjell; ikke hvis Jeg sier det. Men *dere* sier til dette fjell: ‘Flytt deg.’”

103 Og før man visste ordet av det, antar jeg, på Moses’ tid, begynte store, grønne fluer å summe. Og, etter en stund, var de fem pund per yard. Skjønner? Hvor kom de fra? Han . . . Gud skapte dem. Ser dere ikke hvordan . . .

104 Gud kan ødelegge denne verden i kveld, med—med mygg, om Han vil. Vel, Han kunne stable mygg helt til månen. Det eneste Han måtte gjøre er bare å si: “La det bli mygg, til månen.” Det hadde vært alt. Ingen kjemikalier eller noe, de ville bare fortsette å øke, øke, og øke på. Skjønner?

105 Han kan gjøre det Han vil. Han er Gud, Skaperen. Det eneste å gjøre er bare å tale det. [Broder Branham knipser med fingeren én gang—Red.] Det er riktig. Han er Skaperen. Nå, hvis vi bare kan innse hvor mektig Han er! Skjønner? Han gjør ganske enkelt det Han ønsker å gjøre.

106 Han sitter der oppe og ser på folk, og disse små lærerne, viktigperene, og, “Det er ingen Gud,” og—og alt. Hmh! Ja, det er akkurat slik det var i Babel, igjen. Babel, rettere sagt.

107 Nå, vi legger merke til at Gud sa til Eva, at, “Etter så lang tid, kommer Ordet tilbake til dere.” Nå, hvordan falt hun? Jeg vil at klassen min skal si det. Hva falt hun fra? Hva falt Eva fra? Ordet. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Ordet.”—Red.] Ordet. Og Gud sa Han ville lage en vei for å gjeløse henne tilbake til Ordet igjen. Ja vel. Etter så lang tid, ville Ordet bli gjort kjent for henne. Ja vel. Ordet ville komme for én hensikt nå. Hold fast nå, på hva jeg sier. Ordet ville komme til henne for én hensikt, det var for gjeløsning. Ja vel.

108 Men, inntil—inntil da, hadde hun en erstatning som ville—som ville fungere inntil tiden kom for det originale Ordet. Nå, forstår dere—dere klart? [Forsamlingen sier:

“Amen.”—Red.] Skjønner? Han sa til henne at Ordet ville komme til henne igjen, men inntil den tid, ga Han henne en erstatning inntil den tiden kom. Derfor gav Han henne et påbud om ofring, en erstatning for Blodet.

¹⁰⁹ Nå, blodet var fra okser og sauer, og geiter og slikt, men det tok ikke bort hennes synd. Skjønner? Det bare dekket hennes synd. Det tok den ikke bort, i det hele tatt. Det dekket den. For, det var et dyrs blod, og i dyrets blod er dyrets liv. Det var en erstatning inntil det ekte. . . . Nå, følg med.

¹¹⁰ Det ekte, menneskelige Blodet, slik som mennesker har, ble inkarnert (Gud); uten sex, jomfruelig, jomfrufødselen frembrakte det. Nå, Guds Ord, løftet, ble Blod, og ble inkarnert i Personen Jesus Kristus Frelseren. “Blodet av okser og geiter, og så videre. . . .”

¹¹¹ Men vent nå. Her ga Gud løftet, og sa det ville være der når Det kom, “Hennes Ætt skal knuse slangens hode.” Nå, hvis hennes ætt for eksempel bare kom fra Adam, eller for eksempel hadde vært fra slangen, og så videre, så ville det fortsatt ha vært en syndig ætt.

¹¹² Det er grunnen til at Johannes gråt. Det var intet menneske, fordi intet menneske. . . . Alle var over, på den andre siden av grøften, gapet. Men det kom en tid da dette erstatningsblodet fra dyr ville opphøre, da det ekte, inkarnerte Blodet kom: Gud, ble kjød og Blod. Bibelen sier Han ble det. Første Timoteus 3:16, “Og det skal bekjennes, stor er den gudsfryktens hemmelighet: Gud åpenbart i kjød.” Det er riktig. Jomfrufødselen gjorde dette.

¹¹³ Nå, blodet av geiter og sauer dekket synden, men ble ikke kvitt den, for det var et dyrs blod. Men det skulle være akseptabelt, skulle være en erstatning.

¹¹⁴ Og de ble—ble virkelig vant med den erstatningen, og derfor fortsatte de bare videre.

¹¹⁵ Og, da, ble det ekte, lovede Ordet manifestert i Jesus Kristus, Han som viste Seg å være Sønn av den mektige Skaperen, Gud; og ble stadfestet, Sely, ved å være det levende Guds Ord. Puh! Du store! Han beviste at Han var. Han kunne tale ting til eksistens.

¹¹⁶ Det er ikke ett menneske, eller—eller noe i verden, som kunne gjøre det. Det er ikke en ting på jorden som kan skape, utenom Gud. Djevelen kan ikke skape. Han er en som forderver det som er blitt skapt, men han kan ikke skape. Synd er bare forvrengt rettferdighet. Dere vet hva jeg mener. Hva er en løgn? Det er sannheten som er uriktig fremstilt. Skjønner? Hva er utroskap? Den lovlige handlingen forvrengt. Alt i synd, synd er bare Sannheten forvrengt. Nå, han kunne ikke skape.

117 Men da Kristus kom, beviste Han at Han var Skaperen. Der var Blodet som hadde blitt lovet. Nå, hvis dere ønsker å lese det, dere. . . La oss bare slå opp et øyeblikk. Vi skal bruke tid på dette, likevel, i kveld. Jeg. . .

118 Det gjør meg nervøs. Jeg tenker at alle ønsker å dra hjem, vet dere. Og derfor er det en. . . [Forsamlingen sier: “Nei.”—Red.] Nå, la oss få tak i Apostlenes Gjerninger 2. Takk. Og vi vil bare. . .

119 Apostlenes Gjerninger 2, og vi vil finne ut om dette er riktig eller ikke, om Han har bevist at Han var Gud. Ja vel. Få tak i Apostlenes Gjerninger 2. Nå, la oss gå hit til det 22. verset der Peter taler på Pinsefestens Dag.

Israelittiske menn, hør disse ord: Jesus fra Nasaret, en mann Gud utpekte for dere ved mirakler. . . under og tegn som Gud gjorde ved ham midt iblant dere, slik du dere. . . og- . . . du dere selv også vet.

120 “En mann som var utpekt, at det var Gud iblant dere.” Ved nettopp de tingene Han gjorde, beviste Han at Han var det. Her er Peter, som står hos Sanhedrin, og forteller dem.

121 Nikodemus visste det samme. Han sa: “Rabbi, vi vet alle at Du er en lærer som kommer fra Gud, for intet menneske kunne gjøre disse tingene uten at Han kommer fra Gud.” Skjønner? De visste det. Men hvorfor?

122 Følg nå med. Nå, Eva var lovet dette. Men da. . . Bruden kom videre ned, og forkastet det, da det ekte Ordet kom til henne. Så, kvinnen nektet å anerkjenne; Hebreerbruden. For, hun var bruden til—til Gud; Han skilte Seg fra henne. Er det riktig? Hun var Guds brud.

123 Du sier: “Vel, de var ikke engang gift ennå.” Det er riktig. Men Josef skilte seg fra Maria før. . . Var i ferd med å skille seg fra Maria før de var gift. Skjønner? Han var forlovet med henne.

124 Og da Han kom, og Ordet som Han lovet kom for bryllupet, fant Han henne innhyllet i sine erstatninger, så ille, at hun ikke ville ta det ekte løftet som hadde blitt gitt, Ordet, Kristus.

125 Kanskje dere ikke får tak i det. Nå, la meg gå igjennom det igjen. Jeg vil at dere skal få tak i dette, ser dere.

126 Hun var lovet, (bruden, Eva), å bli en Gjenløser. Hennes Gjenløser ville være Ordet. Og da Ordet kom, ble kjød, forkastet hun Det. Det var gitt henne erstatninger. Nå, hold fast i det, “erstatning.” Gitt erstatninger som skulle fortsette, inntil Gjenløseren kom. Og da Gjenløseren kom, ønsket hun å fortsette med erstatningen sin, og forkastet det sanne Ordet. Ser dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Og det var Hebreerbruden.

127 Det samme gjorde Han, ved den andre Eva, bruden, mor til alt åndelig liv. Skjønner? *Eva* betyr “mor til alt,” som er ånd- . . . “alt som lever.” *Eva*, “mor til alt som lever.”

128 Nå, og da Han kom til Hebreerbruden, var hun mor til alt som levde, men hun forkastet Det.

129 Den naturlige Eva falt i Eden, ved å lytte til satans resonnering imot Guds Ord. Det var slik hun falt. Ja vel, sir. Hun falt fordi hun gjorde det.

130 Den åndelige Eva, nå, det er menigheten, Kristi brud. Hun falt, ikke i Eden, men i Rom, ser dere, i Nikearådet, da hun forkastet, pinsemenigheten, som dro ned til Nikea, og lyttet til Roms resonnering, istedenfor å holde fast på Ordet, falt hun. Og alt fra henne, døde sammen med henne, og rundt henne. Nå, akkurat som naturlige Eva falt, falt åndelige Eva. Guds brud falt—falt i hagen; Kristi Brud falt—falt i Rom. Skjønner?

131 Legg merke til at ved den samme resonneringen imot Guds Ord, overga hun også dydsrettighetene sine til satan. Som, vi fant i brytningen av disse Seglene, at det var satan, og fortsatt er satan der. Bibelen sier at det er satans hovedsete. Og slik Eva overga sine—sine dydsrettigheter, og ga dem over til satan, i Edens hage; gjorde menigheten, Kristi brud, det samme i Rom, da de ga slipp på Bibelen til fordel for deres dogmer og resonneringer. Ser dere hvordan det er et bilde? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

132 Går du etter de bildene, er du nødt til å komme ut riktig. Hvis hånden min ser ut som . . . Hvis jeg aldri har sett meg selv, og jeg ser skyggen min komme, vil jeg vite sånn omtrent hvordan jeg ser ut. Skjønner? Men, det er måten. Hvis du ønsker å se det som kommer, se på det som har vært. “For det . . . alle de gamle tingene var skygger av kommende ting,” sier Bibelen. Ja vel.

133 For, hun ga slipp på sitt dydige Ord, Guds Ord, da hun solgte Bibelen, og satte en mann der som sier at kirken har rettigheter til å forandre alt de ønsker å forandre. Og de har gjort det. Og Kristi brud, pinsebruden, solgte sin dyd, i Nikea, akkurat som Eva solgte sin dyd til satan i Edens hage. Helt riktig. Ja vel.

134 Gud har lovet; denne menigheten, denne pinsemenigheten, vel vitende om at hun ville gjøre det; slik Han gjorde for Eva, Gud har lovet.

135 Pinsemenigheten, tror dere at hun solgte sine fødselsrettigheter, før . . . sin dyd, da hun dro dit? Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Hun, ja visst, gjorde hun det. Så hva gagner en trosbekjennelse, som ikke er basert på denne Bibelen? Jeg vil at noen skal finne det som kalles den Apostoliske Trosbekjennelse, eller ett eneste ord av den i Bibelen. Det er en katolsk trosbekjennelse, ikke apostlenes trosbekjennelse.

136 Les Apostlenes Gjæringer 2:38, det er apostlenes Trosbekjennelse, hvis Han har noen. Ja. Skjønner? Nå, det var det de brukte hele tiden, i hvert fall. Så hvis du . . . Skjønner?

¹³⁷ Så, de solgte sine fødselsrettigheter. Ikke bare det, metodister, baptister, presbyterianere, pinsevenner, og resten av dem, har gjort det samme. Hun formet en denominasjon. Rom, det som fikk henne til å gjøre det, hun formet en denominasjon og satte mennesker i spissen for den. Og metodistene, baptistene, pinsevennene, og alle sammen, har gjort det samme, satt en gruppe menn i spissen for det. Uansett hva Gud sier, de. . . Du må gjøre det slik de sier man skal gjøre det.

¹³⁸ Vel, hva er det? Det er ikke noe annet enn åndelig prostitusjon, en kvinne av feil slag; ja, sir, læresetninger, løgnaktige læresetninger, menneskelagde. Deretter ble hun, da hun gjorde det. . . Nå, jeg vil bevise det. Hun ble en hore, for Gud. Tror dere at Bibelen sier det? Ja, sir. Hennes døtre har gjort det samme.

¹³⁹ Nå, i Åpenbaringen 17, hvis dere vil skrive det ned. Johannes ble ført ut i Ånden, "Og så en mektig hore som satt. . ." Og vi leste det i går kveld. Og der var de syv fjell, og nøyaktig det hun hadde gjort. Og hun hadde gitt verden sitt urene horeliv. Er det riktig? "Og alle kongene på jorden drev hor med henne," svindlet, stjal, løy og betalte for omvendelse, og—og novenaer, og alt annet.

¹⁴⁰ Vel, husk nå, at hun hadde døtre. Vel, hvis hun hadde blitt et legeme, og under et organisatorisk system, så er hele systemet feil. Og hvis Eva, som adlød Gud, sendte alt inn i døden, som var under henne; og enhver kirke som organiserer seg, sender alt i døden, under seg. Helt riktig. Alt sammen er ferdig. Det er nøyaktig ifølge Ordet her. Les Åpenbaringen 17. Og Bibelen sier at Han ville "brenne henne med ild, og alle hennes barn med henne." Det er riktig. Det betyr at ethvert organisatorisk system vil brenne, sammen med horen.

¹⁴¹ Nå, det høres likefremt ut, og jeg—jeg vet dere vil få høre om det, og jeg—jeg ønsker å få høre om det. Og jeg—jeg. . . Men, det er riktig. Bibelen sier så, så det gjør det riktig.

¹⁴² Hun ble en "hore." Dere kan lese det i Åpenbaringen, det 17. kapitlet. Hun, hva gjorde hun? Hun drev hor, imot sin egen Ektemann. "Vel," sier du, "nei, det er Bibelen." Ordet er Gud. Og hvis du tar én ting. . .

¹⁴³ Ville du ønsket at din kone kysset en annen mann? Hvis hun ikke gjorde noe mer enn det, ville du ikke ønsket at hun gjorde det. Hun ville ha vist sin troløshet.

¹⁴⁴ "Hver den som tar ett Ord bort fra Det, eller legger ett til Det." Halleluja! Kristus ønsker Sin Hustru ren med Ordet. [Broder Branham banker på talerstolen fire ganger—Red.] Det er slik Hun må være.

¹⁴⁵ For, ingenting, ikke én tøddel, ikke én bokstav eller noe, eller punktum, vil forsvinne fra loven, eller fra Boken, før Det hele er oppfylt. Jesus sa: “Både himmel og jord skal forgå, men Mitt Ord skal aldri forgå.”

¹⁴⁶ Ikke legg noen egen tydning til Det. Han vil ha en ren, uforfalsket, ikke engang en flørt. Jeg ville ikke at min kone skulle flørte med en annen mann. Og når du begynner å lytte til resonneringer av noe slag, utenfor Det, lytter du til, og flørter du med satan. Amen! Får ikke det deg til å føle deg religiøs? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Gud vil at du skal holde deg ren. Hold deg rett der med Ordet. Hold deg rett med Det. Ja vel.

¹⁴⁷ Gud lovet henne, slik Han lovet Eva i Edens hage, denne siste Eva her. Hvilket, pinsemenigheten, begynnelsen av menigheten, menigheten selv, er en mor til alle levende mennesker, for, så lenge de går inn der. Men, ser dere, når de tar del i hennes synder, dør de sammen med henne.

¹⁴⁸ Her kommer en liten kar. Han sier: “Jeg—jeg ønsker å tjene Gud.”

¹⁴⁹ De sier: “Vel, her er hva du må gjøre. Gå ned der og omvend deg.”

“Ja vel, jeg vil gjøre det. Ære være Gud!” Gå ned der og omvend deg.

¹⁵⁰ “Nå, kom og bli medlem hos oss.” Der, der har dere det. Hm-hmh. Skjønner? Det avgjorde det. Hmh! Det er riktig, døde rett med det. Skjønner? Skjønner? Det er bare. . . Det er hva denne Boken lærer, ser dere, ikke hva jeg sier. For, Den sier det Her. Ja vel.

¹⁵¹ Nå, Gud har lovet henne, Han lovet Eva. Han fortalte Eva at det ville komme en tid da Ordet ville komme tilbake til henne igjen. Nå, husker dere det? Det hun falt fra, det ville bli gjenopprettet. For, det er bare én Ting som kan gjenopprette, og det er Ordet. Helt riktig.

¹⁵² Jeg nevnte, å skyte med et gevær; hvis du ikke treffer målet, finn ut hvor den sporet av. Du må komme tilbake dit og starte på nytt. Skjønner?

¹⁵³ Og hvis du går tilbake, gå til Nikea. Det er der du begynner på nytt, ser dere. Gå tilbake, bort fra organisasjonene, bort fra alle kirkene. Vi har sett disse Seglene helt fullkomment.

¹⁵⁴ Jeg har alltid undret i hele mitt liv, hvorfor jeg var så imot organisatoriske systemer. Ikke folket, nei. Folket er akkurat som meg og deg, eller hvem som helst andre. Men det systemet, det denominelle systemet, nå ser jeg det rett her. Jeg har ikke visst det før nå. Og det er riktig.

155 Gud lovet den åndelige Eva, det samme som Han lovet den naturlige Eva, at Ordet igjen ville bli gjenopprettet for henne. I de siste dager ville Han gjenopprette til Menigheten, til det originale Ordet igjen.

156 Nå, følg riktig nøye med. Jeg—jeg vil at dere skal være sikre nå. Gud lovet Eva, at tiden ville komme da Ordet ville bli gjenopprettet ved hennes Ætt. Dette Ordet, Selv, ville bli Sæd. Og da de ga henne en erstatning, holdt hun på den erstatningen. Og da Ordet kom til henne, hva gjorde hun? “Jeg vil ikke ha Det.” Det var for ringe. Så ikke riktig ut, for henne. Var ikke kultivert nok. “En stall? Åh, du! Du store! En Kar som det, ikke én dag på skolen? Vel, jeg kan ikke ta imot Det. Det er ingen Messias. En Kar som lar folk sparke Seg rundt på den måten, og så kalle Det ‘Messias’? Lar dem putte en fille rundt ansiktet Sitt, så slå Ham i hodet? Og Han kalte Seg en Profet, en virkelig Profet, som var oppreist?”

157 I virkeligheten, kjente de ikke til profeter. Jesus sa så. Han sa: “Hvis dere hadde kjent profetene, ville dere ha kjent Meg.” Det er riktig.

158 Nå, legg merke til. Men da Ordet kom til henne, slik, helt nøyaktig slik Gud sa Det ville komme; hadde hun tenkt Det ut på en annen måte. Jeg snakker om bruden, jødebruden, Hebreerbruden. Det var Eva, til å begynne med. Så da Det kom hit, ville hun ikke ha Det. Hun ville bli hos erstatningene sine.

159 Nå, Gud lovet den åndelige Eva, på Pinsedagen, fortalte det selv før det skjedde, fire hundre år før menigheten falt, at de ville falle fra, og de ville gjøre det de har gjort. Men, Han lovet, at Han i de siste dager ville sende Ordet igjen.

160 Jesus talte om det samme da Han var på jorden; Han ville sende Det igjen. Og hva er . . . Hva vil Det finne? Det vil finne det samme som Det fant da Det kom første gang. Riktig. De har . . . De, de vil ha erstatningene sine. De vil ha denominasjonen sin. De vil ha læresetningene sine. De vil leve akkurat slik de vil. Og de vil, “Vel, jeg er *Så-og-så*. Jeg tilhører *Så-og-så*.” Spiller ingen rolle hva Gud gjør, hvor mye Han manifesterer Seg Selv; Han kunne reise opp de døde; Han kunne fortelle hjertenes hemmeligheter; Han kunne gjøre alt som Bibelen sa Han ville gjøre. Det spiller ikke den minste rolle. “Hvis det ikke har tilknytning til min organisasjon, er det ingenting med Det.” Skjønner?

161 Det samme som Hebreerbruden gjorde, det er riktig, ser dere, de lyttet til erstatningen sin. Og Gud lovet dem det ekte. Og da det ekte kom, ville de ikke ha Det. Det var altfor enkelt.

162 Nå, det er det samme i dag, når—når Det kommer på scenen. Nå, Gud sa, i Malakias 4, at Han ville sende Budskapet i de siste dager, som ville gjenopprette. Joel sa: “Jeg vil gjenopprette alle årene.” Alt som Rom åt opp, og

alt metodistene ått opp, og alt baptistene ått opp, bort fra den originale pinsegrenen, sa Gud: "Vil Jeg gjenopprette i de siste dager." Det er riktig.

¹⁶³ Og Han kan sende oss en slik person som vil være. . . Det eneste Gud noen gang sendte Sitt Ord til var en profet, ikke til reformatorer; til profeter. Det var ikke tiden for det. Nå begynner det å bli på tide, og det er grunnen til at vi ser etter at det skal komme. Det vil være så ydmykt og diskret! Og så. . . Åh, du store!

¹⁶⁴ Tror dere de aristokratiske metodistene, baptistene, og presbyterianerne, pinsevennene noensinne vil ta imot det?

"Åh," sier du, "pinsevenner?"

¹⁶⁵ Pinsevennene er de fra Laodikea. "Rike, og har ikke behov for noe."

¹⁶⁶ Det står, "Du vet ikke at du er fattig." Bygger kanskje bygninger til millioner av dollar, men du er fortsatt fattig, åndelig fattig.

"Åh," sier du, "jeg ser Det hele."

"Du er blind!"

"Vel," sier du, "velsignet være Gud, jeg er dekket."

"Naken!"

"Vel, jeg er sikker på våre gutter. Vi har seminarer. Vi. . ."

¹⁶⁷ "Og vet det ikke." Nå, det er ganske enkelt vice versa. Nå, hvis Bibelen sier at Laodikea-Menigheten ville være i den tilstanden. . .

¹⁶⁸ Og det er ikke én person på jorden som kunne fornekte at dette er den siste tidsalderen, fordi, Laodikea Menighetstid, eller, den syvende menighetstid. Og, her er vi, det andre tusenåret fullender det. Det er ikke flere menighetstider. Det er grunnen til at dere Latter Rain brødre ikke kunne starte en ny organisasjon. Det vil ikke bli flere. Det er riktig. Det er ved slutten. Amen. Kan ikke bli flere menighetstider. Det er helt over.

¹⁶⁹ Men så hvis pinsebudsskapet var det siste budskapet. . . Hvilket, rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåpen i den Hellige Ånd, de siste tre budskapene, de siste tre menighetstidene danner den komplette Fødselen.

¹⁷⁰ Akkurat som når en kvinne får, eller er i ferd med å få babyen sin; det helt første som skjer er vann, det neste er blod, det neste er liv.

¹⁷¹ Da de drepte Jesus på korset, kom substansen fra kroppen Hans, for å danne den nye. . . for å danne Fødselen. De slo Hans side, Blod og vann kom ut, og, "I Dine hender overgir Jeg Min Ånd." Det som kom fra Hans kropp var vann, Blod, Ånd.

¹⁷² Nå, Første Johannes 5:7 forteller oss om det, "Det er tre som vitner i Himmelen, Faderen, Ordet (som er Kristus,) og

den Hellige Ånd.” Og disse tre samstemmer i ett; de er ikke ett, men de samstemmer i ett. Og det er tre som vitner . . . Eller, “De er ett,” mener jeg. Jeg tok feil der. “Og de tre som vitner på jorden, er vannet, Blodet, og Ånden, og de samstemmer i ett.”

¹⁷³ Du kan være helliggjort uten å være rettferdiggjort. Og du kan være rettferdiggjort uten å være helliggjort. Du kan være helliggjort uten å ha mottatt den Hellige Ånd. Det er helt riktig.

¹⁷⁴ Disiplene, i Johannes 17:17, var helliggjort og gitt kraft til å kaste ut djevler, men hadde fortsatt ikke den Hellige Ånd. Skjønner? Ja visst. De måtte gå opp til Pinsen, og vente til den Hellige Ånd kom.

¹⁷⁵ Det var der Judas viste sine farger. Ser dere hvordan den ånden virket seg vei gjennom rettferdiggjørelse, og helliggjørelse? Men da det kom til veis ende, viste han sine farger. Skjønner? Det er riktig.

¹⁷⁶ Nå, legg merke til, nå, og her er vi i endetiden. Og åndelige Eva, akkurat som nat- . . . som hebraiske Eva ble lovet, Hebreerbruden ble lovet at Ordet ville vende tilbake. Og den åndelige bruden fra Pinsedagen, da hun falt i Nikea, så er hun lovet i de siste dager at Ordet vil komme igjen. Nå, du sier, da . . .

¹⁷⁷ Vil dere ha et Skriftsted til, bla over her i Åpenbaringen 10. Og det står: “I tiden, tiden til den—den siste engel, den syvende engel (syvende budbærer) begynner å lyde, er Guds hemmelighet fullendt.” Skjønner? Gjenopprettelsen tilbake til Ordet! Bibelen sier at denne siste tids budbærer ville, “Gjenopprette dem tilbake til den originale Troen igjen, tilbake til fedrenes Tro.” Men tror du de tar i mot Det? Nei, sir. “I de siste dager, ville Han gjenopprette det originale Ordet igjen,” som Han sa i Malakias 4.

¹⁷⁸ Men hun hadde tapt. Nå, hun hadde tapt Ordet i Nikea. Eva tapte i Eden; Eva forkastet sitt på Golgata. Og Nikeas gruppe forkaster Det i de siste dager, på samme måte. Du store!

¹⁷⁹ Men da Ordet kom i menneskelig kjød, hun, Eva, Hebreermenigheten, mor til alt åndelig liv, den gang, hun forkastet Det. Hun var så død i sine tradisjoner og dogmer, at hun gikk glipp av Det. Det samme gjør denne, helt riktig. Ja vel.

¹⁸⁰ De går glipp av Ham, det levende Ordet manifestert i kjød, ved Ordet som er lovet. Ordet lovet å gjøre disse tingene. Løftet ble gitt, at det ville bli slik som dette i de siste dager. “Som det var på Sodomas tid, slik skal det være i Menneskesønnens Komme.” Nå, se hva som skjedde i Sodoma. “Som det var på Noahs tid, slik skal det være i Menneskesønnens Komme.” Skjønner? Se hva som skjedde da. Skjønner? Nå, Han sa det ville være det samme, og vi lever i den tiden. Vel, og det kunne være, jeg antar at jeg kunne finne seks hundre lignende løfter fra Skriften, som bare refererer til det. Skjønner? Nå, men de forkaster Det.

¹⁸¹ Hun holdt seg til tradisjoner og erstatninger, istedenfor det—det... Hun holdt seg til erstatningsblodet, istedenfor det ekte Blodet. Jesus, Ordet, sa, da Det ble manifestert for henne, “Fordi hun holdt seg til disse tradisjonene...” Jesus, det manifesterte Ordet, sa til bruden, Hebreerbruden: “Fordi du holder deg til dine tradisjoner, gjør du Guds Ord virkningsløst for deg. Det kan ikke være virksomt.”

¹⁸² Nå, det er det som er grunnen i dag, til at vekkelsene som det var meningen vi skulle ha, blir denominelle vekkelser. Vi har ikke hatt en virkelig rørelse. Nei, nei, nei. Nei, sir. Ikke tro at vi har vekkelser. Det har vi ikke. Åh, de har millioner på millioner på millioner av menighetsmedlemmer, men ikke en vekkelse noe sted. Nei. Nei.

¹⁸³ Bruden har ikke hatt en vekkelse ennå. Skjønner? Det har ikke vært noen vekkelse der, ingen manifestasjon av Gud til å vekke Bruden ennå. Skjønner? Vi ser etter det nå. Det vil kreve de syv ukjente Tordenene bak der, til å vekke Henne opp igjen, ser dere. Ja. Han vil sende det. Han lovet det. Nå, følg med.

¹⁸⁴ Nå, hun var—hun var død. Og nå hvis kirkene ville glemme sine læresetninger, og glemme sine dogmer, og bare ta Bibelen, og be om løftet, så ville det bli virkningsfullt for dem. Men, ser dere, Jesus sa: “Dere, med deres tradisjoner, gjør Guds Ord virkningsløst for dere.” Vel, det er det samme i dag med åndelige Eva, ser dere, dagens åndelige brud, såkalte, menigheten. Hun tar Guds Ord, og hun vil ikke ta imot Det. Og hun tar imot dogmer istedenfor. Derfor har ikke Ordet noen virkning på henne, ser dere, fordi hun prøver å legge sin læresetning til Ordet, og det vil ikke fungere. Nå, det vi trenger i dag...

¹⁸⁵ Jeg leser stadig vekk dette her, *Herald of His Coming*, i overskriftene, “Vi trenger en profet igjen! Vi trenger en profet igjen!” Og jeg antar, at når han kommer tilbake, vil de ikke vite noe om det. Bare... Det er riktig. Det har alltid vært slik, ser dere. “Vi trenger det,” det eneste dere snakker om, “vi trenger en profet igjen, som kan legge frem Herrens Ord, uten frykt. Vi tror Bibelen lovet det.”

¹⁸⁶ Nå, jeg vet at utgiveren, broder—broder Moore og dem, besøkte ham, og alt annet. Og han er den triveligste mann som—som finnes, antar jeg, én av de fineste karene. Men, ser dere, han vet at vi er nødt til å ha det. Og søster Moore, én av de fineste kvinner, liten... stakkars liten, og de ofrer.

¹⁸⁷ Og én av de beste avisene på feltet, etter min mening, er *The Herald of His Coming*. Men det du ser, er at de stadig roper ut, “Vi trenger en profet! Vi trenger en profet!” Skjønner? Du store! Det er det de snakker om.

188 Og så her er vi i dag, og slik som i går og i dag, ble det kunngjort på radioen, at...og baptistmenighetene og så videre, at, "Vi skal ikke gå inn med katolikkene, men vi skal på en måte ha fellesskap med dem." Skjønner?

189 Og rett her, Budskapet går ut rett her, om å, "Holde seg borte fra den giften!" Skjønner? Skjønner? "Hvordan kan to gå sammen uten at de er blitt enige?" Lys og mørke kan ikke ha fellesskap. Når Lyset kommer inn, forsvinner mørket ut. Skjønner? Det kan ikke...Det mektigste! Du kan ikke slukke ut Lyset med mørket. Men du kan utviske mørket med Lyset. Det er riktig. Og Han er Lyset, og Han er Ordet. Skjønner? Nå, der har dere det, strake veien tilbake. Du kan ikke få Det til å lyve eller gjøre noe galt. Det kommer strake veien tilbake til utgangspunktet igjen. Ja, sir.

190 Akkurat som en eller annen kar som begynner, og prøver å krangle med deg; hvis du vet hvor du skal stå, vet hva han tror.

191 Det er akkurat som å ta en kanin og slippe ham løs i en inngjerding, og du har stoppet igjen hvert eneste hull. Bare stå ved porten; han er nødt til å komme tilbake. Det er alt. Skjønner? Han er nødt til å komme rett tilbake til porten igjen, for det er den eneste veien han kan komme seg ut. Han vil stikke hodet sitt gjennom *her*, og nesten brenne nakken; og gå over *der*, og over *der*. Bare stå og hold øye med ham, og han vil komme rett tilbake. Skjønner? Det er alt.

192 Det er eneste måten å gjøre det på. Hold deg til Ordet. Du kan fyre løs med læresetningene dine overalt, og nesten brenne nakken, men du må komme rett tilbake til dette Ordet. Skjønner? Ja, sir. Det er Det hele.

193 Nå, ser dere, de—de—de vil ikke ha Det. De vil ikke ha Guds Ord. Fordi hun holdt seg til tradisjonene sine, gjorde hun at Guds Ord ble virkningsløst.

194 Det samme nå, med åndelige Eva. Hun vil ikke ha...Hun vil holde på tradisjonene sine, og holde seg vekk fra Guds Ord. Hun holder igjen fast på denominasjonene, og læresetningene deres og tradisjonene til sine eldste, istedenfor å ta Guds Ord.

195 Og når løftet om Ordet, i de siste dager, legges fremfor henne, vil hun ikke ta imot Det, på grunn av sine tradisjoner, slik som Hebreerbruden gjorde. Selv om det ekte Ordet blir manifestert, bevist, og stadfestet, vil hun ikke ha Det. Hvorfor vil hun ikke det? Fordi det er hennes bilde. Hun kan ikke gjøre det. Det er riktig. Hun kan ikke være bedre enn sitt bilde. Skjønner? Og det er forutsagt at hun ville gjøre det, så hvordan kan du hindre det?

196 Nå, det eneste å gjøre er bare å være lykkelig for at du er inne. Det er alt. Vent på det. Ja vel.

¹⁹⁷ Gud lovet i de siste dager, at Han ville manifestere og ville stadfeste Sitt Ord for henne, og likevel ville hun ikke gjøre det. Alt det lovet Gud henne, ved Sine tjenere, profetene. Gud lovet, gjennom Jesus Kristus. Gud lovet, gjennom Joel. Gud lovet, gjennom Paulus. Gud lovet, gjennom Malakias. Johannes. . . Gud lovet, gjennom Johannes åpenbareren, alle profetene, helt nøyaktig hva det siste Budskapet ville være for henne. Nå, hvis dere ønsker å skrive dem ned; selvsagt kjenner dere til dem: Jesus, Johannes 14:12; og Joel, Joel 2:38; Paulus, Andre Timoteus 3; Malakias, 4. kapitlet; og Johannes åpenbareren, Åpenbaringen 10, sytten, en til sytten. Ser dere, nøyaktig det som ville finne sted nå! Og, til menigheten, hva er Det? Det inkarnerte Ordet gjort kjød iblant Sitt folk igjen! Skjønner? Og de tror Det ganske enkelt ikke.

¹⁹⁸ Vet dere hva Jesus sa da Han så at Han. . . Da Han hadde gjort miraklene foran dem, og bevist at Han var Gud? Bevist det, som Han gjorde. Han var. Han hadde gjort nøyaktig. Han—Han sa til dem, Han sa: “Åh, du, Kapernaum, som er opphøyd til himmelen, hvis de gjerninger hadde blitt. . . mektige gjerninger hadde blitt gjort i Sodoma, som har blitt gjort i deg, ville den ha bestått i dag.” Det er riktig. Og i Kapernaum, gjorde Han ikke mer enn å helbrede noen få mennesker, og fortalte dem deres hjerters hemmeligheter, og gikk ut. Hm—hnh. Det er alt. Skjønner?

¹⁹⁹ De vet ikke hva mektige gjerninger er. De tror det må være et flott, stort program der alle reiser seg, og dommeren holder en tale, og—og orkesteret spiller, og flaggene vaier, og de—og de velkledde kvinnene, og deres. . . og holder på, og alle med Ph.D, LL.D’er, og de store, høye hattene, og bakovervendte krager, og alt mulig, som de alle må gå i. “Det er noe stort.”

Gud sier: “Det er dårskap.”

²⁰⁰ Og Han fører frem noe lite noe, som kanskje ikke vet forskjellen på ABC’en, knapt, og utfører noe som bare setter den ekte Menigheten i brann. Og resten av dem sier: “En flokk med holy-rollers.” Gud kaller *Det* “stort,” og verden kaller Det “tåpelig.” Verden kaller *det* “stort,” og Gud kaller det “tåpelig.” Ser dere, helt vice versa. Skjønner? Og det som Gud har lovet, vil Gud gjøre og har gjort. Skjønner? Her har vi det.

²⁰¹ Nå, likevel forblir hun som hun var, den hebraiske Eva. Hun vil ganske enkelt ikke gjøre det. Du kunne reise opp de døde; du kunne se Guds Ånd. Jesus kom ned, stadfestet at Han var Guds Sønn. Til og begynne med forkynte Han. Vel, tenkte de, “Vel, en slags merkelig Kar. Hvem er Han, uansett?” Vel, før du visste ordet av det, begynte folk å si. . .

²⁰² Selvfølgelig hadde de sagt tidligere, da Hans forløper Johannes kom, de sa: “Er du Messias?”

203 Han sa: “Nei. Men Han står iblant dere et sted.” Hm-hmh. Skjønner? Hvorfor? Han visste da hans budskap fant sted, hva han skulle gjøre. Han visste hva han skulle gjøre.

204 Akkurat som Noah som stadig holdt øye med Enok. Da Enok reiste, sa Noah: “Best å holde seg nær arken. Tiden er for hånden.” Noah holdt stadig øye med Enok. Skjønner?

205 Og Johannes så etter tegnet som Jesus hadde oppfordret ham, eller Gud hadde oppfordret ham, til å se etter. Han sa: “Han står rett her nå, et sted iblant dere. Jeg kjenner Ham ikke, men jeg vil kjenne Ham.”

206 Da de stod der, sa de: “Er ikke du Messias?” Sa: “Vi ble sendt fra hovedkvarteret.” Hm-hmh. Sa: “De eldste, og alle, sendte oss ned her. Hvis du er Messias, hvorfor kommer du ikke opp og gir deg til kjenne der oppe, ikke her nede i disse greiene her! Kom opp dit og gi deg til kjenne.”

207 Han sa: “Jeg er ikke Messias.” Han sa: “Jeg er røsten av en som roper i villmarken.”

208 Det gikk så langt over hodene på dem som det kunne gjøre. De visste ikke noe om det, ser dere, og likevel ventet de alle sammen på at han skulle komme. “Men det kunne ikke være en slik fyr. Åh, jøye meg, det ville vært fryktelig!”

“Hvilken skole er du fra?”

“Ingen.”

“Har du et medlemskort?”

“Hva er det?” Skjønner?

209 Han var salvet av Gud. Han sa: “Det er én ting jeg har. Øksen er lagt ved roten av treet.” Nå, det var alt han—det var alt han hadde. Han snakket med ordbruken til en skogsmann, ikke med ordbruken til en prest; slanger, økser, trær og så videre. Han—han snakket ikke i kirkelige former.

210 Men Jesus sa det aldri hadde vært en profet som ham. “Aldri en mann født av en kvinne, som ham, frem til hans tid.” Det er riktig. “Han var mer enn en profet.” Han var Paktens budbærer, stod rett mellom de—de to tidshusholdningene, som kom inn. Skjønner? “Mer enn en profet.”

211 Og derfor—derfor så kjente de ham ikke. De forstod ham ikke. Han var en slags merkelig type, så de forkastet ham, ser dere.

212 Så da Jesus kom, skulle de så visst ikke ta imot Ham, denne tømmermannens sønn, det gikk bare ikke an, Han hadde et dårlig rykte, som “utenomekteskapelig.” Og, Han, de ville ikke gå ut til en slik type.

213 Men, men se hva Gud gjorde. Han tok de ulærde, fattige, fiskere, skogsmenn, bønder, og skjøger og lot de høytstående personene sitte der. Hvorfor? Hva? Hvorfor gjorde Han det?

Hvorfor gjorde Han noe slikt? Kan du tenke deg? Fordi at de menneskene anerkjente at Han var Ordet. Nå, la oss bare iaktta dem et øyeblikk.

²¹⁴ Her er en enkel fisker uten noen utdanning, som ikke kan skrive navnet sitt. Bibelen sier han var “uten utdanning og ulærd.” Han tar opp fisken sin og legger den ned. Går ned der og ser hva alt dette bråket dreier seg om. Men langt, dypt nede i ham, visste han at Bibelen sa at Messias . . . Alle hebreere ventet på Messias, fordi det ville være en Bibelsk hendelse når Han skulle komme.

²¹⁵ Det hadde vært mange Messias’er, som hadde stått frem og sagt, “Jeg er Ham,” og villedet dem, i hundretall, og—og som omkom og alt. Men, ser dere, det var for å stjele fokus fra Det ekte når Det kom.

²¹⁶ Vi har hatt Elias’ kapper og frakker, og alt annet, men det—det er—det er—det er bare for å stjele fokus fra den ekte når han kommer. Skjønner? Det er riktig. Alle slags mennesker som har kledd seg i kapper og kledninger, og blitt begravd i alle slags hetter som var snudd rundt, og alt annet. Det . . . Det—det bare stadfester. Akkurat som at en falsk dollar viser at det er en ekte et sted, hvis du bare kan finne den. Skjønner?

²¹⁷ Så her kom Han. Nå, kom disse høytstående menneskene ut, og de var helt i sine erstatninger! “Ja,” sa de, “nå, hvis Messias kommer, vil Han uten tvil komme til Kaifas. Han vil komme til vår denominasjon. Han vil komme til fariséerne.” Sadukéerne: “Det er hva dere tror! Han vil komme til sadukéerne.” Og der var de, ser dere, det samme de har i dag, nå.

²¹⁸ Men da Han kom, var det underlig. Han vil komme, åh, helt motsatt av det de tenkte, men Han kom i henhold til Ordet. Og de kjente ikke Ordet.

²¹⁹ La meg si det, virkelig, slik at dere vil . . . det vil synke langt inn. Jeg vil at dette skal bli forstått. Det er det som er i veien med dere i dag, ser dere, dere kjenner ikke Ordet! Skjønner?

²²⁰ Jesus sa: “Dere kan tyde himmelens utseende, men tidens tegn kan dere ikke tyde.”

Sa: “Vi har Moses.”

²²¹ Så, sa: “Hvis dere hadde kjent Moses, hadde dere kjent Meg.” De kjente ikke Moses, og derfor forstod de ikke. De kjente bare en læresetning som de hadde klekket ut.

²²² Nå, la oss ta denne gamle fiskeren. Han setter kurven sin ned. Glatte ut det grå skjegget sitt, og går ned, “Jeg tror jeg vil se Hvem det er.”

²²³ Broren sa: “Kom igjen. La oss gå ned her.” Sa: “Det er den samme Mannen. Det er denne Mannen de snakket om forleden dag. . . Jeg var sammen med Ham i hele går kveld. Du vet Johannes, som jeg snakket til deg om?”

224 “Ja, den villmannen der nede! Ja, jeg har hørt om ham.”
 “Vel,” gamle Simon, du vet, sa, “jeg hørte om ham der nede. Ja, hadde vært der nede, for to eller tre måneder siden, der nede. Ja.”

225 “Vel, han sa... Og én dag han stod der, sa han noe merkelig. Han sa: ‘Vet dere, her kommer Han akkurat nå!’ De sa: ‘Hvordan vet du det?’ De kikket over der; det var bare en vanlig Mann som stod der. Han sa: ‘Jeg ser Guds Ånd komme ned, som en due. Jeg hører en Røst som sier: “Dette er Ham. Dette er Min elskede Sønn i Hvem Jeg med velbehag bor i.”’ Deretter gikk han rett ned i vannet og døpte Ham, slik som det. Vel, der, han sa han kjente Ham.”

226 “Åh, jeg vet ikke,” sa Simon. “Jeg har hørt alt det der, mange ganger.” Men her kommer han bort. Men nede i hjertet hans var en forutbestemt sæd. Skjønner? Jesus sa det. Riktig. Han går bort til Ham. Går bort. Sa: “Jeg vil gå ned til møtet og se.” Går bort der.

227 Jesus stod der, bare en vanlig liten Kar. Der møttes de. Han sa: “Ja, ditt navn er Simon. Og din fars navn var Jona.” Det tok lufta ut av ham. Hvorfor? Den lille, Evige Livssæden tentes der inne. Ja, sir.

228 Sa: “Vent et øyeblikk! Hvordan har det seg? Du har aldri sett meg. Heller ikke kjente du faren min, for han har vært død i årevis. Men her kommer Du, og forteller meg det? Nå, jeg vet at Bibelen sier...” Nå, ikke gå tilbake til hva de eldste sier. “Men Bibelen sier at Messias ville være en profet. Der er Han. Det er Ham.”

229 En dag gikk Han gjennom Samaria, gikk gjennom der med en flokk med jøder. Han forlot dem. Og denne lille, beryktede kvinnen kom ut, kanskje en pen, liten dame, vet dere. Og hun hadde blitt satt ut på gaten, som barn. Og hun gikk gjennom der. Kanskje hun tenkte på noe. Hun gikk bort der og satte bøtten ned. Og hun begynte å sveive nedover, vet dere, for å hente vann. Og hun hørte en Mann si: “Gi Meg å drikke.” Hun kikket seg rundt, og der satt en slags middelaldrende jøde.

230 Hun sa: “Si meg, er ikke Du en jøde? Du burde ikke gjøre det. Det er ikke skikk og bruk at Du snakker til meg. Jeg er en samaritaner.”

231 Han sa: “Men hvis du visste Hvem du snakket med, hadde du gi... hadde du bedt Meg om å gi deg drikke.”

232 Sa: “Hvor er Din bøtte?” Skjønner? “Hvor er Ditt tau?”

“Vel,” sa Han, “vannet som Jeg gir er Liv.”

233 “Hva da?” Skjønner? “Men,” sa hun, “men, dere ønsker å tilbe i Jerusalem. Og våre fedre tilba...”

234 “Åh,” sa Han, “det er riktig, men,” sa, “vi jøder vet hva vi tilber. Men,” sa, “du vet, tiden kommer da—da menneskene

ikke skal tilbe i Jerusalem eller på dette fjellet.” Han sa: “De skal—de skal tilbe Gud i Ånden, fordi Han er en Ånd, Ånd og Sannhet.” Vel, hun begynte å fundere, vet dere.

Og Han sa: “Gå og hent din mann og kom hit.”

Hun sa: “Min mann? Jeg har ingen mann.”

²³⁵ “Ja,” sa, “det er sannheten.” Sa, sa, “Du har vært sammen med fem, og har den sjetten nå.” Og sa, “Du har hatt fem. Og—og, du, du vet. Du har fortalt sannheten.”

²³⁶ Følg med! Hva var det? Lyset traff sæden. Det som var talt av Gud hadde ligget der. Ja, sir.

²³⁷ Sæden var på jorden. Da Gud flyttet vannet bort, og solen traff det, kom det opp. Det er riktig. Skjønner? Alt som det trengte, var sol. Trengte bare lys. Ja, sir.

²³⁸ Og så da den Hellige Ånd i Ham, avdekket hennes tidligere liv, og viste det til henne, traff Lyset den. Hun sa: “Sir, jeg ser at Du er en Profet.” Hun sa: “Nå, vi vet, jeg vet det, at når Messias kommer, er det det Han vil være. Og vi har ikke hatt en profet på hundrevis av år. Vi har ikke hatt en sann profet, på hundrevis av år.” Og hun sa: “Hvordan kunne Du fortelle meg om min mann, og at du fortalte meg hvor mange jeg har hatt, og så videre. Vel,” sa, “jeg forstår ikke dette.” Sa: “Vel, når Messias kommer, vil Han gjøre det. Men Hvem er Du?”

Han sa: “Jeg er Han.”

Det var det. Skjønner? En skjøge!

²³⁹ Og prestene kikket rundt og sa... Vel, de må svare for forsamlingen sin. Sa: “Ikke ha noe med den Karen å gjøre. Han er—Han er besatt av en djevel. Det er alt.” Nå, det er forskjellen. Det er det samme i dag. Skjønner? Samme i dag, passer helt nøyaktig. Ja. Ja, sir.

²⁴⁰ Hun, hun visste det, fordi Lyset traff Den. De så... Fiskerne, skogsarbeiderene, bøndene, tollerne, skjøgene, de så i Ham det som Skriftstedene sa Han ville gjøre. Og fariséerne kunne ikke se, på grunn av deres tradisjon. [Broder Branham tar en pause og gestikulerer på en eller annen måte. Forsamlingen svarer bekreftende—Red.] De kunne ikke se, på grunn av tradisjonene sine. Men den prostituerte, bøndene, og alle dem, de så Det, alle som var forutbestemt. Da tvilen rullet bort, begynte sæden å gro. Det er riktig.

²⁴¹ Hva gjorde hun? Hun sa: “Vel, jeg er glad jeg møtte Messias?” Åh, nei, broder. Rett inn i byen dro hun. Hun glemte vannet. Hun sa: “Kom, se en Mann Som fortalte meg det som jeg har gjort. Er ikke dette akkurat det Skriften sier Messias vil gjøre? Er ikke det nøyaktig det?” Og folket kunne se det samme.

²⁴² Slik Jesus Kristus sa, i Johannes 14:12, ville det skje igjen. Han sa det også i Lukas, da Han sa: “Som det var på

Noahs tid.” Hvordan Gud manifesterte Seg i en Mann, og fortalte hvem som var bak Seg; og hva Sarah gjorde, som lo i teltet. Og alle disse Skriftstedene, i Malakias, og så videre, forutsagt i de siste dager. Hebreerne 4 sier, når “Ordet” kommer tilbake. Malakias 4 sier Det vil vende tilbake ved en mann. Hebreerne 4 sier, “Guds Ord skjelnertankene som er i hjertet.”

²⁴³ Og de kan se det skjje, og går rett bort fra det. Tradisjonene deres skjuler det og gjør det virkningsløst. Vel, vi er ganske enkelt her. Det er alt. Hm-hmh.

²⁴⁴ Dere vet, Han kunne gjøre det samme i dag. Han kunne komme rett på scenen og frembringe de samme tingene Han gjorde da, slik Han sa Han ville. Skjønner? Han lovet å gjøre det. Han lovet å gjøre det. Og hvis Han ville gjøre det samme, er det Laodikeas budbærer som skal gjøre det.

²⁴⁵ Og så hvis Laodikeamenigheten ser det bli gjort, vil de gjøre nøyaktig slik som hebreermenigheten gjorde i begynnelsen. Uansett hvor godt stadfestet Det er, åh, gjør de det, uansett. Åh, du store!

²⁴⁶ Nå, Det sier at det ville. Vi ville vende tilbake til det originale Ordet, og bli manifestert som lovet, for å gjenopprette Troen igjen, den originale Troen, igjen. Og dersom Han ga til kjenne at Han oppholdt Seg iblant Sitt folk, ved å gjøre disse tingene; Han fikk til og med tatt bilde av Seg, beviset det vitenskapelig. Og likevel tror de det ikke. Og beviste, lot kameraets mekaniske linse fange inn at Han stod der, den samme Ildstøtten, den samme i går, i dag, og for evig, Hebreerne 13:8, for å vise at det—det er vitenskapelig, og alle andre måter, vitenskapelig i den åndelige verden. På alle måter det kunne bli stadfestet, er det blitt stadfestet.

²⁴⁷ Og, dere vet, de ville sannsynligvis gjøre det samme. De ville sannsynligvis bare gå rett bort og gjøre de samme tingene som de gjorde.

²⁴⁸ Åh, Gud hjelp oss! Åh! Vi vil bare stoppe her. Men, Gud hjelp oss nå til å se, er min bønn, idet vi kommer nå. For, jeg ønsker ikke å holde på dere altfor sent. Gud hjelp oss til å se. Jeg tror kanskje Ånden er over oss, det ville være riktig nå at Han ville hjelpe oss å åpenbare, åpne opp dette Seglet.

²⁴⁹ La oss lese. Da vi ser tilstanden menigheten er i, vi ser hvor den har vært, har sett hva de gjorde, sett hvor det var meningen at den skulle komme, se den der, og se hva det var meningen de skulle gjøre. De gjorde nøyaktig det. Nå, ser dere hvor vi er? Dere kan bedømme. Jeg kan ikke bedømme. Jeg er bare ansvarlig for å bringe dette Ordet. Akkurat slik Det blir gitt meg, kan jeg gi Det. Før Det blir gitt meg, kan jeg ikke gi Det; ingen andre kan det.

Da han hadde åpnet det tredje seglet, hørte jeg det tredje livsvesen si: Kom og se! Og jeg så, og se, en svart hest; og han som satt på den, hadde en skålvekt i hånden sin.

Og jeg hørte røsten midt iblant de fire livsvesener, som sa: Et liter hvete for en denar, og tre liter bygg for en denar; men gjør ikke skade på oljen og vinen.

250 Nå, Lammet har Boken i Sin hånd, og bryter Seglene. Han har brutt det første, andre, og nå bryter Han det tredje. Og idet Han bryter det, Lammet bryter det, det Tredje Segl, det tredje Livsvesen . . .

251 Nå, hvor mange vet hvordan det tredje Livsvesen så ut? Det så ut som en menneske. Det første så ut som en løve; det andre så ut som en kalv eller en okse; og det tredje så ut som et menneske, som et menneske. Og han hørte det—det levende Vesen, Livsvesen. Det levende Vesen, som et menneske, sa til Johannes: “Kom, se hva Det er, dette mysteriet som har vært skjult.” Ned gjennom alle gjenløsningsårene, fra verdens grunnleggelse, har Det vært skjult under dette Seglet, hva som vil skje. Nå, “Kom, se hva Det er.”

252 Og deretter åpner Han Det opp. En torden drønner, og Lammet åpner Seglene.

253 Nå, og Johannes går bort, for å se hva Det var. Hva så han? Han så en svart hest. Og rytteren hans hadde en vekt, eller vektskåler, i hånden. Nå, det var det første han så. Da Lammet kunngjorde Det, brøt Seglet, deretter det andre Livsvesen . . . Ser dere, Livsvesener bytter på med å kunngjøre, “Kom, se.” Og Johannes, han stod der, kanskje slik som *dette*, han går bort her, da Lammet åpnet, og gikk bort. Vanligvis . . .

254 Tordenen drønner, som vi så i det Første Seglet. Og han følger med for å se hva som finner sted. Og han ser en mann komme, først på en hvit hest. Han ser ham ri nedover. Og videre ned igjennom, ser Johannes ham helt til enden. Han ser ham komme nedover, hans hvite hest, han har en bue i hånden, og rytteren har, og han har ingen piler til den. Og det neste han ser, er at han får en krone, og rir videre til enden.

255 Så finner vi ut, da, Lammet, her kommer det igjen, Han åpner et nytt et. Og ser. Nå, her kommer en—en rød hest. Denne mannen har et sverd i hånden. Han rir rett videre ned gjennom Skriften, ser dere, med dette sverdet i hånden, og skulle drepe og ta freden fra jorden.

256 Nå, Lammet åpner et nytt Segl. Et annet av de levende Vesener, likt et menneske, sa: “Kom, se.” Nå, han går bort, for å se hva det er. Og når han gjør det, kommer det en rytter på en svart hest.

257 Nå, i går kveld, fant vi ut at den samme rytteren som red på den hvite hesten var den samme som red på den røde.

258 Og Røsten sa, midt iblant Livsvesener, ropte ut, ser dere. Der, kom for å se hva det var: Han var iblant disse levende Vesener. Og han så denne svarte hesten.

Og da . . . røsten midt iblant de fire livsvesener ropte ut: En liter hvete for en denar, og—og tre liter bygg for en denar; men gjør ikke skade på oljen og vinen. (Skjønner?)

259 La oss diskutere ham, denne rytteren. Hvis dere legger merke til den første rytteren, hvem han var. Og vi fant ut, i går kveld, etter Skriften, at den andre rytteren var akkurat den samme mannen, bare at han var på en annen hest. Hva skjedde? Han forandret sin tjeneste. Skjønner? Riktig. Vi fant ut at han var en antikrist, og han hadde forandret sin stilling.

260 Vi fant ut at da han, til og begynne med, bare var en hvit hest, ble han en doktrine. Nå, vi har tatt hvert enkelt av disse rett tilbake i Skriften. Skjønner?

261 Nå, se hvor vi er i kveld, den andre menighetstiden nå. Skjønner? Vi kommer ned til den tredje menighetstiden nå. Skjønner? Helt nøyaktig på den tredje menighetstiden, er helt nøyaktig som den tredje hesten. Skjønner?

262 Nå, den første menighetstiden, hva var den? Nikolaittene hadde en doktrine, ser dere, bare den første. Ja vel. Og deretter, før vi vet ordet av det, denne nikolaittiske doktrinen, den ble godtatt og sett på som rett, ble den til en handling. Og de kronet denne karen. Deretter ble denne ånden, antikrist, inkarnert i en mann. Skjønner? Og vi finner ut senere, at han også blir en inkarnert djevel; demonen går bort, og djevelen kommer inn.

263 Og akkurat slik som den menigheten er, antikrist-menigheten, som skrider frem; på samme måte har Bruden gått fremover med ulike ting: gjennom rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåpen i den Hellige Ånd, og beveger seg rett videre, ser dere, akkurat som det. Bare, at de hadde sin vekkelse først, og Menigheten har den på slutten. Deres tre første år . . . første tre stadiene av dem som gikk gjennom den mørke tidsalder; deretter den tredje, tre stadier, kommer Menigheten ut; fra rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåpen i den Hellige Ånd, i inkarnert Gud manifestert iblant oss. Her kommer han inn, som antikrist, som den falske profet, deretter dyret, deretter i den mørke tidsalder. Og Menigheten kommer ut av den mørke tidsalder; rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåpen i den Hellige Ånd, inkarnert Ord, veien nå. Og han kommer ned. Hm-hmh. Ser dere det? Han kommer ned. Menigheten går opp. Skjønner? Det er så fullkomment som det kan få blitt. Åh, det er vakkert. Jeg simpelthen elsker det.

264 Denne rytteren er den samme, men i et annet stadium av hans tjeneste.

265 Det første stadiet, en hvit hest, ser dere, han var bare en lærer, bare en antikrist-lærer. Han var imot Guds Ord.

266 Og nå, hvordan kan du være en antikrist? Enhver som forneker at hvert eneste Ord av dette er sant, og skal læres på akkurat samme måte, er en antikrist, for de forneker Ordet. Og Han er Ordet.

267 Nå, første stadiet, en hvit hest, han var bare en lærer, men en antikristånd i sin doktrine og sin egenskap. Den var uskyldig. Den kunne ikke skade noe, virket det som; bare går videre. Det er slik satan kommer inn. Åh, han er en sleiping.

268 Han fortalte Eva, sa: "Nå, du vet du leter etter visdom. Du vet ikke hva som er rett og galt." Sa: "Nå, hvis øynene dine ble åpnet, ville du vite det." Og sa: "Frukten er veldig behagelig. Den er god. Den er—den er behagelig for øyet. Du burde ta den nå. Du vet ikke om den er det, eller ikke, gjør du?"

"Nei, jeg gjør ikke det. Men Gud sa ikke gjør det."

"Men, åh, vel, jeg vet, men . . ."

"Gud sa Han . . . vi ville dø."

269 Han sa: "Så visst vil Han ikke gjøre det." Ser dere, bare så elskverdig som bare det. Se hva det førte til.

270 Følg med på denne antikrist-ånden som oppstod iblant den første menighet, en nikolaittisk doktrine. *Niko*, "beseire" lekfolket, utpeke en hellig mann. Åh, det er like så usk- . . . "Vel, vi ønsker bare fellesskap. Vel, dere er spredt ut her; ingen vet hvor noen er. Jeg synes vi alle sammen burde ha en organisasjon og bare være annerledes. Ser dere, vi går, samler oss sammen. Vi burde danne en losje ut av det." Og det er hva det er. Det er ikke noe slikt som Metodistenes Kristine Kirke. Det er ikke en Kirke; det er en losje. Baptist, det er ikke en Kirke; det er en losje.

271 Det er bare én Kirke, og det er det mystiske Jesu Kristi Legeme. Og du er født inn i Det, det er riktig, ved forutbestemmelse. Det er riktig. "Alle som Faderen har gitt Meg vil komme. Ingen kan komme uten at Faderen kaller ham. Og alle Han har gitt Meg, vil komme til Meg." Så, det, slik er det. Han bare . . .

272 Lammet sitter der, går—går i forbønn, inntil den siste kommer inn. Den lille klokken ringer, og Han går ut og tar Sin eiendom da, ser dere, det er alt; bringer Sin Menighet Hjem, Sine undersåtter. Og kaster Sin fiende ned i Ildsjøen, og alle undersåttene hans går ned der med ham, og slik er det. Deretter går vi inn i Tusenårsriket.

273 Samme rytter, nå. På dette første stadiet, er han uskyldig. Og andre, nå, hvis du gikk lite grann høyere, litt mer enn det;

til det andre stadiet, sier Bibelen at han ville bli “gitt en krone.” Og de kronet en mann, en supermann. Ser dere, kronet ham! Og, altså, Bibelen kalte ham ikke en pave. Bibelen kalte ham en “falsk profet.” Hvorfor? Ja. Selvfølgelig, må han være en falsk profet, ved sin antikrist-ånd, som lærte antikrist imot det originale Ordet. For, hvis han lærte imot det originale Ordet, var det antikrist. Det var det. Og Ordet er Gud, ser dere, Kristus. Ja vel. Nå, etter det, så finner vi ham kronet. Og da han blir kronet, nå er han veldig uskyldig og hjelpeløs. Han er bare en liten kar.

274 Men så i Nikearådet, klarte han det, og Konstantin ga ham all eiendommen. Og hva gjorde han da? Da ga han, ser dere, satan ham sin trone og autoritet. Bibelen sier så, slik vi har gått igjennom det.

275 Nå, det neste vi finner ut, er at djevelen kontrollerer all politikk som noen gang har vært eller vil bli. Vi finner det i Matteus 4:11. Og nå finner vi ut, da, at satan allerede hadde politikken.

276 Men han prøver å få tak i Menigheten, så han går ned for å forføre Den. Han får tak i supermannen sin, arbeider ham inn i en organisasjon, og kroner ham som “vikar,” ser dere, en kristus. Kristus handlet istedenfor Gud. Ser dere, denne karen er en vikar, istedenfor Gud. Skjønner? Akkurat det samme, “istedenfor Gud,” det han formodentlig skal være, en vikar under Kristus.

277 Nå, nå, da han gjorde det, så hva gjorde han da? Han, satan, tok sin politiske makt, som han allerede var over, og tok den religiøse makten, som han allerede hadde blitt kronet til, og satte dem sammen.

278 Og da lagde han seg en annen krone over helvete. Og de som hadde gått bort, hvis de hadde betalt nok penger, ville han få dem ut. Skjønner? Så nå er han—er han vikar over Himmelen, og over skjærsilden, som han ønsker å kalle det. Det er ikke noe slikt i Bibelen, ser dere, men han måtte lage til noe. Bibelen sier det kom ut av den bunnløse avgrunn, og vender tilbake samme vei. Og, på jorden, en hersker!

279 Nå, hva ble det så gitt ham? Først, hadde han en bue, men han hadde ingen pil. Men nå har han et mektig sverd i hånden. Han kan gjøre noe nå. Så hopper han av den hvite hesten sin; og den hvite hesten rir videre ut. Nå sitter han på hva? En rød hest, blod, blodrød hest. Han rir virkelig på den. Åh, ja visst. Nå blir det gitt ham stor makt og et stort sverd, til å drepe, så rir han på sin blodrøde hest.

280 Vi ser, fra det Andre Seglet, som ble brutt i går kveld, at han hadde tatt freden fra jorden og de drepte hverandre. Og hans egen martyrhistorie, fra den romerske katolske kirke, viser at de drepte seksti-åtte millioner protestanter, fra tiden til sankt Hippo fra...etter sankt Augustin fra Hippo,

inntil femten hundre og åtti noe. "Seksti-åtte millioner." Schmuckers *Great Reform*, hvis dere vil lese det, *Glorious Reform*, rettere sagt, ser dere. Nå, seksti-åtte millioner som var registrert i martyrhistorien! Når en av deres såkalte helgener fikk åpenbaringen om at alle som var uenige med den romerske kirken skulle dø som en kjetter, det bare satte det i gang da. Du og du, han gikk i gang med å utgyte blod! Han—han hoppet på sin hvite hest. . . på sin røde hest, og han begynte å ri. Åh!

²⁸¹ Nå kommer hans store makt. Han ble utnevnt til Himmelens vikar, og tilbedt som Gud. Hersker over jorden, ved å forene kirken og staten sammen, gjorde han til hersker på jorden; og gav ham en krone over den. Han kunne be sjelene ut av skjærsilden. Han kunne også gå i forbø- . . . Han var akkurat som Gud, på jorden, istedenfor Gud. Til sammen, hadde han stor makt til å drepe hver den som ikke var enig med hans ordre. Hvem vil si noe til ham? Kirken kan ikke si noe; han er dens overhode. Staten kan ikke si noe; han er dens overhode. Så, de døde i milliontall. Alle de små menighetene, broder, ble slått ned, og drept og myrdet, og matet til løver, og alt annet. Skjønner? "Dragen," Rom, "ga ham hans sete og autoritet." Bibelen sier så. Skjønner? Så han red på sin billedlige, røde hest gjennom menneskelig blod, inntil den ble en rød hest.

²⁸² Nå ser Johannes ham på en svart hest. Han forandret seg, til noe annet.

²⁸³ Nå, jeg må—må si dette akkurat slik det kommer til meg. Og så og dersom det kom til meg og ikke samsvarte med resten av Skriftstedene, så ga ikke Gud det. Ser dere, Skriftstedene er nødt til, alle sammen, det er bare én stor—stor ting på den måten. Skriftsted må stemme med Skriftsted. Og alt som er i motsetning til Skriften. . . Dersom Herrens Engel fortalte meg noe som ikke var Bibelsk, ville jeg ikke tro Ham. Skjønner?

²⁸⁴ Jeg sa, der i Chicago her om dagen, da alle de hundrevis av forkynnere. . . Var noen der på det møtet? Ja visst. På det møtet i Chicago, sa jeg: "Nå, dere snakker alle om at dere har. . . Dere tenkte dere satte meg fast her, i noe." Omtrent som det er i dette rommet nå. Jeg sa: "Hva er det? Dere har det imot meg." Jeg sa: "Den Hellige Ånd viste meg, for tre kvelder siden, hvor hver enkelt av dere ville være. Og vi ville ikke være i det. . . Spør Carl her om det ikke er riktig."

²⁸⁵ Og der var Hank og alle sammen, "Det er riktig." Dere var der alle sammen for å høre.

²⁸⁶ Jeg sa: "Nå, dere har imot meg, på grunn av min Lære. Det er det som er saken. Nå vil jeg at én av dere kommer hit, og tar Bibelen sin og står ved siden av meg, og motbeviser Den." Det var den mest tause flokken jeg noen gang har hørt. Jeg sa: "Hva er i veien med dere?" Jeg sa: "Så, dersom dere forstår at dere ikke kan stå opp imot Ordet, så slutt da å gå imot meg. Dere

teologer og alt mulig, som samtaler sammen, og introduserer dere som 'Doktor,' 'Doktor,' 'Doktor.' Og jeg er en. . ." (Åh, broder Woods og jeg sier "nybegynner," eller, "uerfaren.") "Jeg har ingen utdannelse, aldri gått på noe seminar eller skole. Men ta Bibelen din og kom hit og stå ved siden av meg, motbevis slangens sæd, dåpen i Jesu Navn, eller noen av de tingene som jeg lærer." Ingen sa ett ord. Dere vet det alle sammen. Det var den stilleste flokken du noen gang har sett.

²⁸⁷ Ser dere, de bare galer som jeg vet ikke hva. Nå, nå her er det. Jeg tror ikke på å krangle med folk, men når det kommer til et punkt der de prøver å trekke deg inn i det. Og jeg ville ikke ha dratt, men den Hellige Ånd sa til meg, sa: "Dra bort dit. Jeg vil stå ved din side."

²⁸⁸ Jeg fortalte dem, tre eller fire dager før tiden. Dere var der alle sammen og hørte herr Carlson og dem, og—og Tommy Hicks. Og alle sammen satt der. Og jeg dro, tre dager før, og jeg sa: "Dere vil måtte avbestille det lokalet."

²⁸⁹ Det var en stormfull kveld. Jeg skulle ha et møte. Han sa: "Gå, og stå ved det vinduet, ved den tredje lille døren der." og jeg gikk dit og stod akkurat der. Jeg kikket ut på den måten.

²⁹⁰ Han sa: "De har lagt en felle for deg. De kommer til å be deg om å tale i Ministerial Association of Greater Chicago." Sa: "De har lagt en felle for deg, vedrørende din lære om Mitt Ord."

²⁹¹ Han sa: "Nå, de må avbestille det lokalet der borte. De kommer ikke til å få det. Og de vil komme til et lokale, der det er brunt." Sa: "Slik ser det ut." Jeg stoppet, og jeg så meg selv i et hjørne; kikket tilbake der og så. Jeg så alle sammen der. Jeg så alle forkynnerne sitte der, slik de var. Jeg kikket nøye på dem. Og Han sa. . .

²⁹² "Åh," tenkte jeg, "jeg bør ikke dra bort der da, Herre, hvis de kommer til å gjøre det. Jeg ønsker ikke å såre dem eller gjøre noe galt."

Han sa: "Dra. Jeg vil stå ved din side." Han gjorde det. Det er riktig.

²⁹³ Nå, dere alle, det er vitner rett her, som satt der og vet at det er sant. Det er riktig. Vel, dere har lydbåndene her, også. Men, der har dere det, ser dere.

²⁹⁴ Nå, nå her er mysteriet om dette. Og nå, Det, da Det ble åpenbart for meg tidlig denne morgenen, før dagslys. Da gikk jeg raskt til Skriften og begynte å lete, og søke det frem. Der var det. Tre av dem så langt, har blitt absolutt, overnaturlig åpenbart. Ja. Nå, her er mysteriet om den svarte hesten, ifølge det som ble åpenbart for meg.

²⁹⁵ Han har begynt å ri på den i de mørke tidsaldernes tid. Det er det den mørke hesten representerte, de mørke tidsalderne, for det var en midnattstid for de sanne troende som var igjen. Se nå

i den menighetstiden, den midterste menighetstiden, den mørke menighetstiden. Se hvordan Han sier: "Du har bare litt styrke." Det var midnatt for dem, for den sanne troende. Nå, følg med. Praktisk talt hadde alt håp blitt tatt fra den sanne Menighet, for denne karen kontrollerte både kirke og stat. Hva skulle de gjøre? Ser dere, katolisismen hadde tatt over, både kirke og stat. Og alle som ikke var enige med katolisismen, ble drept. Det er grunnen til at han var på en mørk hest. Og se hvilken mørk ting han gjorde, ser dere, da kan dere forstå. Og dere bare. . . Hvis dere kjenner historien deres, ser på den, så vil dere. . . Vel, dere trenger ikke engang å kjenne den, for—for å forstå Dette. Nå, følg med. Alt håp var ute. Det er hans svarte hest.

Nå, han red på sin hvite hest, listig.

²⁹⁶ Så ble det gitt ham makt; han tok vekk freden, og myrdet millionvis. Det var det han skulle gjøre idet han red videre til veis ende. Og han gjør det fortsatt. Skjønner?

²⁹⁷ Nå, her er han på sin svarte hest nå, og kommer frem. Den mørke tidsalder, det var den tiden. Nesten umiddelbart etter at kirken hadde etablert seg, og kommet til makten, bekjempet de alt annet. Og gikk gjennom, omkring, hundrevis og hundrevis og hundrevis av år, og er det alle lesere kjenner til som de mørke tidsalderne. Hvor mange vet det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Ja visst, de mørke tidsalderne. Der er din mørke hest, som representerer den mørke tidsalderen. Nå, alt håp var ute; intet håp i det hele tatt. Alt så mørkt ut, for de få troende. Nå, det er grunnen til at den ble kalt og representerte, den mørke hesten.

²⁹⁸ "Hans vekt, eller hans vektskåler, i hans hånd," ser dere. Roper ut: "Liter hvete for en denar, og tre liter bygg for en denar." Ser dere, faktisk, er det, hvete og bygg er det daglige brød. Det er det brød og slikt er lagd av. Men, ser dere, han tok betalt for dette. Hva det betyr, er at, han tok betalt av sine undersåtter for den slags livshåp som han sendte ut til dem, ved å få. . . Han begynte akkurat på den tiden å få dem til å betale når de ba, tok betaling for bønn. De gjør det fortsatt; ved novenaer.

²⁹⁹ For, hva var det han gjorde? Erobrer verdens rikdom. Vekten, som var, "Liter hvete for en denar; tre liter bygg for en denar." Rytteren på en svart hest, ser dere, han fikk. . . flådde pengene fra undersåttene sine. Når, Bibelen forutsier at han eier omtrent hele verdens rikdom. Slik vi sa i går kveld om Russland, og alt det, at de bare tar alle pengene og bare berøver folket for alt de har, alt. Så, der har dere det.

³⁰⁰ Nå, legg merke til dette. Ser dere hvor den gamle pengeinnsamlingen i kirken kommer fra? Kom dere vekk fra de greiene; for å bygge en organisasjon, noe stort noe, million-dollar her. Og—og ser dere hva dets mor er?

301 Takk, Herre. Åh, du! Jeg er så glad. Ja, sir. Ja vel. Det har vært Hans nåde. Det er alt. Ja vel. Ja vel.

302 Det var en midnattstid. Forstår dere det nå? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Og her tar han betalt for den slags liv, som er hans bygg og slikt, naturlig; var ikke åndelig, nå. Det var bygg, ser dere, så, og byggbrød og hvetebrød. Han tok betalt for den slags liv som han ga til undersåttene sine. Prestene tok betaling for bønn, for å be folk ut av skjærsilden. Tok betalt! Nå, jeg tar dette rett ut av historien. Tok betalt for, jeg tror det er novena, tror jeg, noe som alle kjenner til. Novena, jeg tror det er noe du må gjøre, vet dere, en slags bot. Noen må ta betalt for det. Førte verdens rikdom til seg, til seg selv og til kirken. Og han rir fortsatt. Åh, ja visst gjør han det. Ja, sir. Rir fortsatt!

303 Legg merke til dette. Her er den gode delen nå. Legg merke til dette.

. . . gjør ikke skade på vinen og oljen.

304 "Bare lite grann igjen av Den der, men ikke rør Den!"

305 Nå, olje er. . . symboliserer Ånden, den Hellige Ånd. Jeg vil gi dere noen få vers om dere ønsker det. Det er to Skriftsteder. I 3. Mosebok, 8:12, der Aron, måtte bli salvet med olje, før han gikk inn, vet dere. Og i Sakarias 4:12, om olje som kom, strømmende gjennom rørene, og sa: "Dette er Min Ånd, Oljen." En annen ting, hvis dere ønsker å se Matteus, 14. . . 25, var det en uforstandig jomfru, eller 25:3, den uforstandige jomfruen hadde ingen Olje, ingen Ånd. Og i Matteus 25:4, hadde den kloke jomfruen Olje i lampen sin, og var Åndsfylt. Ånd! Olje representerer Ånden. Åh, glory! [Broder Branham klapper i hendene én gang—Red.] Ja vel. Forstår dere det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Ja vel. Nå, olje representerer Ånd.

306 Og vin symboliserer stimulering ved åpenbaring. Åh, jeg—jeg ville ha sprunget over det hele. Rart jeg ikke vekket opp nabolaget, da Herren viste meg det, ser dere "stimulering ved åpenbaring." Skjønner?

307 Olje og vin, i Bibelen, er knyttet sammen, alltid. Jeg fikk tak i Bibelordboken og kikket. Det er en rekke av dem, som slik—slik som *det*, der olje og vin går sammen, hele tiden. Skjønner?

308 Når Sannheten fra et lovet Guds Ord har blitt virkelig åpenbart for Hans hellige som er fylt med Olje, blir de alle stimulert. Vin er en stimulering. Glory! Jeg føler Den akkurat nå. Stimulert med glede, rop! Skjønner? Og, når Den gjør det, har Den samme virkning på dem som—som vinen har på et naturlig menneske. Fordi, når åpenbaringen har blitt gitt, om en Sannhet fra Gud, og den sanne troende er fylt med Olje, og åpenbaringen blir åpenbart, blir stimuleringen så mektig at Han

får han til å oppføre seg unormalt. Riktig. Glory! [Forsamlingen gleder seg—Red.] Ser dere, det er det som er tilfellet med dem nå. Det er riktig, det får dem til å oppføre seg upassende.

³⁰⁹ Nå, hvis dere ønsker Skriftsted for dette, bare begynn å les Apostlenes Gjerninger 2. Hvor er de? De hadde løftet som hadde blitt gitt dem. Da hele løftet om den Hellige Ånd hadde blitt utøst over dem. Og var . . . Det var Bibelsk stadfestet. Nå, ser dere, det . . .

³¹⁰ Hva om de hadde sagt . . . “Nå, vent, Han sa at vi skulle vente her oppe på tjenesten vår.” Og etter åtte dager, hadde de sagt: “Vel, jeg sier dere, gutter,” Markus sa til Matteus, “jeg—jeg tror vi allerede har fått Den, karer. Tror ikke dere det? Ser dere, vi har allerede fått Den. Mens vi venter på tjenesten vår nå, burde vi bare gå ut å forkynne. Han sa at vi skulle komme opp hit og vente, og dette er åttende dagen vi har vært her.”

“Vel, la oss vente én til.”

³¹¹ Ni dager kom. Da kommer Markus bort, eller—eller—eller kanskje en av de andre, Johannes, sa: “Jeg—jeg—jeg tror ikke vi bør vente noe lenger. Jeg tror vi allerede har fått Den. Gjør ikke dere?”

³¹² Så kan jeg se Simon, for han hadde nøklene, vet dere. “Nå, vent et øyeblikk, gutter! Skriften har noe å si om dette. Han fortalte oss ikke nøyaktig hvor mange dager vi skulle vente. Han sa: ‘Bli der inntil! Bli der inntil Joels profeti finner sted, inntil Jesajas profeti blir stadfestet.’”

³¹³ “For med stammende lepper og med andre tunger vil Jeg tale til dette folket. Og dette er forfriskningen.” Dette er vinen som er øst ut. Hva er vin, i Bibelen? Forfriskninger. “Dette er forfriskningene som kommer fra Herrens Nærvær.” Skjønner? Det—det må være Bibelsk nå. Skjønner?

³¹⁴ Så, ser dere, vin representerer stimulering fra åpenbaring. Og da den Hellige Ånd falt, og de så Guds Ild falle over dem, du store, begynte det å stimulere dem. Og før du visste ordet av det, ble de så stimulert at folket faktisk trodde de var fulle, men de var stimulert av åpenbaringen. Av Guds . . . Her er det! Guds stadfestede åpenbaring, klargjort for dem, de var glade for Den. Gud lovet det. Her ble det åpenbart for dem, og stadfestet for dem. Amen! Her stod det en mann, og sa: “Dette er Det! Dette er Det!” Og der var Det, ble stadfestet ved det samme tegnet som vi har i dag. Der er—der er stimulering ved åpenbaring. Skjønner? Og, nå, de hadde Den virkelig da.

³¹⁵ Det er grunnen til at Peter kunne gå ut der, og si: “Vel, dere Judeas menn, og dere som bor i Jerusalem, hør på meg. Alle dere teologer, hør på hva jeg vil si dere, ser dere.”

316 Åh, hvor underfullt! Åpenbart! Åpenbart! De ble så stimulert da de så det stadfestet. Det bare gjør det alltid. Det gjør det alltid.

317 Når jeg ser at Gud lovet å gjøre en bestemt ting i denne tid, når Han lovet å bryte disse Seglene i denne siste tid! Og du aner ikke gleden, herligheten, når jeg ser Ham åpenbare dette, står der og ser det skje! Og vet at jeg kan kalle en hvilken som helst person, inn på teppet: Han sa ikke noe til oss uten at det skjedde. Og så å oppleve gleden som er i hjertet mitt, når jeg ser Hans løfte for denne siste tid, slik Han lovet å gjøre det. Og her ser jeg det stadfestet og gjort fullkomment riktig. Jeg er bare. . . Dere hører meg si: “Jeg føler meg religiøs.” Det er det som er saken. Stimuleringen er så kraftig, at jeg—jeg—jeg nesten—nesten er klar for å rave rundt, vet dere. Stimulering, fra åpenbaring! Ja vel.

318 De ble så stimulert, over åpenbaringen, at de stadfestet, ja vel, løftet. Nå, åh, du store! Der brøt stimuleringens glede ut, inntil folket sa: “De er fulle av ny vin,” da Gud åpenbarte Sitt løfte for dem. Og ikke bare åpenbarte Han det, men Han beviste det.

319 Det er det jeg alltid har sagt. En mann kan si hva som helst, ja, han er tilbøyelig til å si hva som helst; men når Gud kommer nær og stadfester det!

320 Nå, Bibelen sier: “Hvis det er noen iblant dere, som hevder å være åndelig eller en profet, hvis han sier disse tingene og det ikke skjer, så ikke gi akt på ham. Ikke frykt ham, i det hele tatt. Ikke frykt den mannen. Men om han sier det og det skjer; det er Meg, ser dere. Jeg, Jeg er i det. Det beviser hvorfor det er Meg.”

321 Og, så, den lille samaritanske kvinnen. Når Skriften sa at denne Messias ville gjøre disse tingene, og her stod Han og gjorde det helt nøyaktig det Skriften sa. Hun sa: “Der er Han. Kom, se en Mann! Er ikke det nøyaktig det Skriften sa ville skje?” Ser dere, hun ble stimulert av åpenbaring. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Hun ble stimulert av åpenbaring, da det ble stadfestet. Skjønner? Det er riktig. Hun visste at det var. . .

322 “Vi vet at Messias kommer, Som er kalt Kristus. Og når Han kommer, vil Han gjøre disse tingene.” Hun så det.

Og Han sa: “Jeg er Han.”

323 Da startet begeistring. Og av sted dro hun, og ropte, ned gjennom byen. Hun forlot den gamle vannkrukken sin, og gikk ned der, og sa til de andre: “Kom, se!”

324 Nå, om dere bare kjente til de østlige tradisjonene, var det galt av henne å gjøre det. Ja, sir. En kvinne av det slaget, ingen ville høre på henne. Nei, sir. Ser dere, hun hadde et merke, og når hun. . . Hvis hun gikk nedover gaten på den måten, og oppførte seg slik, ville ikke mennene på gata bry seg om henne.

325 Men, broder, hun hadde et Ord av Liv der! Hun var stimulert. Du kunne . . . Det var som å prøve å slukke et hus i brann, på en forblåst dag. Åh, det var noe som blåste liv i det! Hun var—hun var klar. Ja. De kunne ikke slukke Det ut. Det var Guds Ild som brant. Ja, sir. Hun sa: “Hvis dere ikke tror det er slik, må dere komme bort hit hvor møtet holdes. Jeg vil vise dere det.” Ja. Slik er det. Ja. Ja, sir.

326 Og derfor gikk mennene ut dit. Og Han gjorde det ikke en gang til. Men de visste at noe hadde skjedd med den kvinnen. Hun var forandret, derfor trodde de Ham. Ja, sir. De trodde på Ham.

327 For, “Troen kommer av hørelsen, hørelsen av Guds løfte, Guds Ord, og se Det bli gjort virkelig.” For, Det er et frø. Og når Det blir sådd, vil Det komme til Liv. Det vil frembringe nøyaktig hva Det snakker om. Hvis det ikke gjør det, så er det ikke Guds Frø. Eller, så visste ikke såmannen hvordan han skulle så Det; Han var ikke sendt av Gud, til å så Frø. Han kunne kanskje komme til å så Dem på stengrunn eller noe. Skjønner? Så dere—så dere ser, såmannen sår Frøet, og Gud tar hånd om Det, at Det faller på rett plass, ser dere. Åh, du!

328 Så hva sier Det til denne rytteren i svart? “Ikke skad Min vin og Min Olje! Ikke rør Det, Min vin og Olje! Jeg har bare lite grann av Det der nede, men det er fortsatt en liten rest der. Ja. Nå, du kan fortsette å måle opp alt slags liv som du sender ut; det er opp til deg. Du vil betale for det der nede. Men når du kommer over vinen og Oljen, så la Det være i fred!” Åh, du store! Hvis du kan, hvis du . . .

329 Med andre ord, som dette: “Hvis du fanger noen i Min lille Flokk, som er fylt med Min Olje og vin, ser dere, vin og Olje fra det rene Ordet, ser dere, og du kommer til å drepe dem. For det er det du gjør. Det er det du gjør. Ikke press dem til å si noe ‘Ave Maria,’ eller gjøre noe slikt som det, eller noen av dine trosbekjennelser. Hold hendene dine vekk fra dem. De vet hvor de går, for de er salvet med Min Olje. Og ved å være salvet med Min Olje, har de gledens vin, for de kjenner Mitt Løftesord, ‘Jeg vil reise dem opp igjen.’ Ikke skad Det! Ikke prøv å bråke med dem. For, bare hold deg unna Det. Nei.” Alle . . .

330 Han stadfester Sitt Ord og bringer Det inn. De visste. De visste de ville oppstå igjen. Åh, hvor jeg liker det! Puh! De vil oppstå igjen. Her kommer den svarte hesten, ridende nå, den mørke tid.

331 Der forsvant den hvite hesten; vi så hva han gjorde, fullkomment. Her kommer den røde hesten; vi ser nøyaktig hva han gjorde. Her kommer den svarte hesten. Ser dere, han er den samme rytteren hele tiden, hva han gjør, rett ned gjennom tidene.

332 Nå, vi finner ut at han målte det ut og tok betalt for det, nettopp: hvete, naturlig, naturlig liv. Det var det de levde av.

333 Men, symboliserer; Ånd, Olje og vinens glede. “Det åndelige Livet, skad ikke Det. La Det være i fred!” Med andre ord, “Rom, ikke rør Det! Det er Mitt! Det tilhører Meg!”

334 Nå, jeg har en annen ting her som jeg vil at dere skal vite. Legg merke til, det var ikke en av de fire Livsvesener som sa: “Ikke rør Oljen og vinen.” La dere merke til det? De fire Livsvesener hadde snakket, men... Se, la meg bare lese høyt her, bare lite grann, ser dere, nå.

... liter, en denar, for en—for en... hvete for en denar, og tre liter bygg for en denar; og gjør ikke skade på vinen og oljen.

335 Nå, hør her.

Og jeg—og jeg hørte en røst midt iblant de fire livsvesener...

336 Hva var Det? Lammet! Amen! Det var ikke de fire Livsvesener. Lammet sa det. Hvorfor? Han vil ta Sine Egne. Det som tilhører Ham. Han har gjenløst det. Skjønner? Amen! “Ikke rør den Oljen!” Nei, sir. Ikke de fire Livsvesener, men Lammet var den Ene som sa det. Og, åh, du store! Lammet! Ikke... De fire Livsvesener kunngjorde ikke dette. Lammet sa, Selv.

337 Da de fire Livsvesener sa: “Kom og se,” og de gikk, og de så det på den måten.

338 Og Han sa: “En liter hvete for en denar, og for mål-... og så mye som *dette*, og så mye bygg.” Men så ropte Lammet ut, midt iblant dem, sa: “Men gjør ikke skade på vinen og Oljen!” Hm-hmh. Det er riktig. Åh, du store! Hør på det, “Ikke skad Det, du, ellers skal du få svi for det en dag.” Åh, du store!

Halv ti.

339 Vel, så langt jeg forstår, og så langt jeg kjenner til, og med alt som jeg tror i mitt hjerte, er det den sanne betydningen av de tre Seglene. Jeg vil takke Gud for det. Og jeg vil si dette, at, det er åpenbaringen som Han ga meg. Han ga den til meg, åpenbaringen av Det. Og jeg tror at vi lever i den siste tid.

340 I morgen kveld skal vi ta rytteren på den gulbleke hesten. Og nå vet jeg ikke. Jeg vet ikke. Gud vet at det er sant. Jeg vet ikke én ting om den. Nei.

341 Jeg lette frem det gamle stoffet jeg hadde for mange år siden. Jeg så broder Graham Snelling for en stund siden; han kan ha gått ut. Men, jeg husker da jeg forkynte her tidligere. Jeg lette frem for å se hva jeg sa for mange år siden. En dag gikk jeg gjennom Åpenbaringsens Bok, jeg tok alle fire hesteryttere på én gang.

342 Jeg sa: “En hvit hest, det var den første menighet, uten tvil.” Jeg leste det ut fra en bok av adventistene. Og jeg leste

noe der. Jeg sa: “Det var den første menigheten som gikk frem og seiret.” Og det neste var en svart hest, jeg sa . . . jeg glemmer nå hva jeg kalte den svarte hesten. Jeg sa . . .

³⁴³ Eller, “Den røde hesten,” rettere sagt, jeg sa, “den hesten betydde sannsynligvis at—at vanskeligheter er på vei, og det vil bety at masse kriger vil oppstå, eller noe lignende.” Jeg sa: “Sannsynligvis vil det bli en masse kriger.” Jeg sa: “Det er hva det er.” Og så sa jeg: “Den—den gulbleke hes- . . .”

³⁴⁴ Eller, “Den—den svarte hesten,” sa jeg, “det—det betyr at—at kanskje det vil komme en svart tid på jorden, da alle stjernene vil—vil slutte å skinne; solen vil gå ned, og månen vil ikke gi sitt lys.” Jeg sa: “Det er sannsynligvis hva det betyr.”

³⁴⁵ Jeg sa: “Den gulbleke hesten, det betyr at en masse sykdom utvikler seg.” Nå, jeg vet ikke hva det betyr. Men, det var, det var min tolkning av det da, for jeg tok bare det beste jeg kunne, da jeg stod her på talerstolen.

³⁴⁶ Men, åh, jeg var på nippet til å si noe! Ja vel. Hmh! Åh! Dere vil—dere vil se. Bare følg med, ser dere.

³⁴⁷ Nå, åh, er vi ikke glade for denne tiden som vi lever i! [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Når vi ser alle disse tingene dukke opp, tenker jeg:

Nasjoner bryter sammen, Israel våkner,
Tegnene som profetene forutsa;
Hedningenes dager er talte, nedtyngt med
plager;
“Vend tilbake, dere atspredte, til deres egne.”

Gjenløsningens dag er nær,
Menns hjerter svikter av frykt;
Bli fylt med Ånden, deres lamper trimmet og
klare,
Se opp, din gjenløsning er nær! (Åh, du
store!)

Falske profeter lyver, Guds Sannhet
fornekter de,
At Jesus Kristus er vår Gud;

Tror dere Det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

Men vi vil gå der apostlene har vandret.

For gjenløsningens dag er nær,
Menns hjerter svikter av frykt;
Bli fylt med Ånden, ha lampene trimmet og
klare,
Se opp, din gjenløsning er nær!

³⁴⁸ Er ikke det underfullt? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Jeg elsker det. Gjenløsningen er nær.

Og det skal bli Lys i kveldstiden,
 Stien til Herligheten skal du visselig finne;
 I vannveien, er Lyset i dag;
 Begravet i det kjære Jesu Navn.
 Unge og gamle, omvend dere fra alle deres
 synder,
 Den Hellige Ånd vil så visst komme inn;
 Kveldslyset har kommet,
 Det er et faktum at Gud og Kristus er Én.

Han er Ordet! Åh, du store! Underfullt!

Snart vil Lammet ta Sin Brud for alltid å
 være ved Hans side,
 Hele Himmelenes hær vil være samlet;
 Åh, det vil bli et herlig syn, alle de hellige i
 skinnende hvitt;
 Og med Jesus skal de holde måltid for Evig.

Åh, “Kom til måltid,” Mesteren kaller, “Kom
 til måltid;”

Åh, du kan spise ved Jesu bord hele tiden;
 Han som matet folkemengden, gjorde vann
 om til vin,
 Til de sultne kaller nå, “Kom til måltid.”

Åh, “Kom til måltid,” Mesteren kaller, “Kom
 til måltid;” (Hold måltid på Ordet!)

Du kan spise ved Jesu bord hele tiden;
 Han som matet folkemengden, gjorde vann
 om til vin,
 Til de sultne kaller nå, “Kom til måltid.”

³⁴⁹ Åh, du store! Er dere sultne? [Forsamlingen fryder seg—Red.]
 “Salige er de som hungrer og tørster etter rettferdighet.”

³⁵⁰ Elsker dere Ham? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]
 Elsker dere Ham? Tonen til *Jeg elsker Ham*, vet dere. La oss
 alle sammen stå nå, og løfte våre hender og uttrykke oss for
 Ham. “Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham fordi Han først elsket
 meg.” Ja vel, alle sammen nå.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
 Fordi Han først elsket meg
 Og kjøpte min frelse
 På Golgatas tre.

³⁵¹ [En broder taler i tunger. Broder Branham tar en
 pause—Red.] Bare virkelig ærbødige. Vi har en tyder her,
 broder Higginbotham. Jeg vet ikke om han er her i kveld, eller
 ikke. Vi ønsker å finne ut hva Han sa til oss. Bare vent et
 øyeblikk. Her, her. . . [En søster gir en tydning.]

³⁵² Ja visst, priset være Herren! Min tro er løftet høyt opp i Gud. Elsker dere, dere Ham, i kveld, av hele deres hjerte? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Åh, pris Ham, og si: "Takk, Herre Jesus!" [Forsamlingen priser Gud.]

³⁵³ Hvor vi gir Deg pris, av hele vårt hjerte, Herre! Ære være Gud!

³⁵⁴ Bare gi Ham pris, alle sammen. Gud være med dere! [Forsamlingen fortsetter å fryde seg og prise Gud—Red.]

Åpenbaringen av De Syv Segl

(The Revelation Of The Seven Seals)

Disse ti Budskapene av broder William Marrion Branham ble opprinnelig talt på engelsk fra den 17. mars til den 24. mars 1963, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., og han fortsatte med Det Syvende Segl den 25. mars på Sherwood Motel. Da vi har fått tak i klarere og mer komplette originale lydbånd, har disse Budskapene blitt redigert i samsvar med det formatet som foreligger. Det er forsøkt å overføre det muntlige Budskapet fra det magnetiske lydbåndet og ned på trykk på en nøyaktig måte. Denne uforkortede norske oversettelsen ble trykt av Voice of God Recordings.

Alt i denne boken er beskyttet av opphavsrett. Denne boken kan ikke bli solgt, trykt på nytt, oversatt til andre språk, eller brukt til å samle inn penger uten en særskilt skriftlig tillatelse fra William Branham Evangelistic Association.

NORWEGIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org